

Město vyhrálo letitý soudní spor. Do pokladny připutuje více než 11 milionů korun

SEDLČANY Příjmová část sedlčanského městského rozpočtu dostane letos vítanou položku navíc. Do městské pokladny přibude dosud neproplacená část dotace, kterou Ministerstvo pro místní rozvoj (MMR) odmítalo vyplatit v projektu Modernizace přístupního terminálu Sedlčany.

Autobusové nádraží

získalo díky modernizaci zcela nový vzhled, stavba stála desítky milionů korun a byla z velké části hrazena dotačně. Došlo při ní ale ke sporům ohledně zadávání veřejné zakázky a MMR městu následně nechtělo proplatit dotaci přesahující jedenáct milionů korun.

Město se prostřednictvím své právní zástupkyně Mo-

niky Drábkové sankčnímu krácení bránilo, v roce 2020 podalo žalobu a Městský soud v Praze rozhodl v prosinci 2022 v jeho prospěch. MMR mělo poté neprávem zadržované peníze vyplatit, podalo ale kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Sedlčany definitivně soudní spor vyhrály teprve

Pokračování na straně 2

Osmadvacetiletá Lucie Šimečková je nominována na Zlatého Ámose

PETROVICE Zlatý Ámos je každoroční celorepubliková anketa o nejoblíbenější pedagožku či nejlepšího pedagoga České republiky. V letošním 31. ročníku je nominována i učitelka Lucie Šimečková ze ZŠ a MŠ Petrovice, které jsme položili několik otázek ještě před semifinálovým kolem soutěže toto pondělí 11.

března, které se však konalo už po uzávěrce dnešního vydání.

Lucie Šimečková nedávno oslavila osmadvacáté narozeniny. S přítelem bydlí v Milevsku a učí v Petrovicích, kde sama absolvovala základní školu, následně studovala na gymnáziu v Sedlčanech

Pokračování na straně 5

I zemědělci ze Sedlčanska minulý čtvrtek demonstrovali v Praze. Chraňme si to svoje bohatství a vlastní produkci, říká Petr Krampera

KOSOVA HORA V Praze se uskutečnila minulý čtvrtek druhá demonstrace zemědělců. Zástupci Agrární komory ČR a Zemědělského svazu společně vyzývají vládu k podpoře zaměstnanosti na venkově, ochraně podpory pro životní pohodu zvířat a návratu zdanění půdy na úroveň před vládním konsolidačním balíčkem, případně k nezdaňování ev-

ropských provozních dotací. Dále apelují na vládu, aby aktivně hájila zájmy českých zemědělců v rámci obchodní dohody s Ukrajinou. Společně rovněž požadují, aby vláda maximalizovala mimořádnou pomoc zemědělcům, pokud to bude umožněno Evropskou komisí.

Spojili jsme se s předsedou Zemědělské společnosti

Pokračování na straně 6

Vysokochlumští dostali dotaci přes dva miliony korun na stavbu nové studny. Vzhledem k odvolání vlastníka jednoho pozemku o ni však přišli

VYSOKÝ CHLUMEC V Pořešicích a Bláhové Lhotě již mnoho let v letních měsících nestačí návesní studna k pokrytí zvýšené spotřeby vody pro občany, kteří jsou připojeni k místnímu vodovodu.

Pokračování na straně 8

Jaroslava Kocíková byla donedávna ve dvou řídicích funkcích

SEDLČANY Ředitelka Domova Sedlčany Jaroslava Kocíková donedávna „seděla na dvou ředitelských židlích“. Nejen o tom jsme si spolu povídali minulý týden.

Kromě Domova Sedlčany jste souběžně byla ředitelkou i v Nalžovickém zámku, odkud náhle odešla ředitelka

Pokračování na straně 7

Zemětřesení je rychlý proces v rádech sekund

REGION Minulý čtvrtek 7. března došlo k zemětřesení s epicentrem v hloubce 18km pod zemí u Mirotic na Písecku s magnitudou 3,9 Richterovy stupnice. Pro lepší představu, Sedlčany a Mirovice jsou vzdáleny necelých 40 kilometrů.

Jeho otřesy pocítili lidé i v celém regionu. Na facebookovém profilu města Sedlčany se rychle

Pokračování na straně 4

Právník Filip Růzha má recept, jak oživit srdce Sedlčan

SEDLČANY Již v předcovidové době vznikla na základě poptávky provozovatelů myšlenka na oživení a zpestření sedlčanského náměstí a k přilákání i náhodně projíždějících turistů k zastávce ve městě.

Sedlčanský zastupitel Filip Růzha říká: „Je tu možnost, jak změnit náměstí, aby bylo přátelštější, soudobější, živější, ale také jak získat peníze pro

Pokračování na straně 10

Tím, jak se chováme ke svému okolí, dáváme příklad budoucím generacím, říká starosta Janeček k úklidu města

SEDLČANY S přicházejícím jarem se mnoho občanů, kterým není jedno, jak to v jejich okolí vypadá, každoročně zapojuje do úklidů v obcích a jejich okolí. Sedlčanští letos toto čištění udělají to v sobotu 23. března pod

Pokračování na straně 9

Město vyhrálo letitý soudní spor. Do pokladny připutuje více než 11 milionů korun

Dokončení ze strany 1

nyní – 21. února byl městu prostřednictvím jeho právní zástupkyně doručen rozsudek Nejvyššího správního soudu, který potvrdil správnost postupu města.

Sedlcanský místostarosta Zdeněk Šimeček, který byl účasten již řízení před Městským soudem v Praze před

keré bychom v této kauze neuspěli.

Soud nejenže rozhodl o neoprávněnosti krácení dotace, ale zároveň poskytl všem zadavatelům veřejných zakázek první soudní výklad zákona o jejich zadávání při aplikaci pravidla de minimis. Město Sedlčany nyní podává žádost do systému Centra pro

Všechny návrhy participativního rozpočtu se podařilo uskutečnit

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU V minulém roce mohli obyvatelé městečka poprvé podávat návrhy do participativního rozpočtu a následně hlasovat, které z nich mají být za vyhrazených 300 000 Kč zrealizovány. Sešla se šesti návrhů, a nakonec světlo světa spatřily všechny.

Hlasování se zúčastnilo 85 lidí. Rozhodli o vítězství projektu 5 minut pro život Ondřeje Sirotky. Automatizovaný externí defibrilátor (AED) byl letos v únoru instalován vedle vstupu do prodejny na náměstí. „Ještě čekáme na odborné školení pro veřejnost, jak defibrilátor používat, které bude v městském komunitním centru 20. března od půl páté odpoledne,“ sdělil nám krásnohorský starosta Jaroslav Kříž.

Již v minulém roce využívali zájemci nový pingpongový stůl umístěný na upraveném prostranství u rybníku Obecňák. Obyvatelé také kvítují rozmístění odpadkových košů nejen na psí ekremen-

ty a rozšíření a úpravu cesty vedoucí od workoutového a tréninkového fotbalového hřiště k sokolovně a spodní části kabin. Na dětském hřišti u okálů přibýlo kryté pískoviště a tabule na kreslení. „V případě výcvikového hřiště pro psy a jejich páničky doděláváme některé práce, které už z důvodu počasí nebyly na podzim možné,“ vysvětluje Kříž k poslednímu projektu.

„Vzhledem ke kladným ohlasům plánujeme participativní rozpočet vyhlásit i v letošním roce. Pravidla budou s velkou pravděpodobností podobná těm loňským. Co se týče skutečnějších projektů, vůbec největší ohlas má asi Pinčes, tedy venkovní pingpongový stůl, kde jsou každou chvíli vidět různí hráči, ať už děti nebo dospělí. Také pořízení defibrilátoru nebo odpadkových košů vzbudilo dost kladných reakcí,“ uzavírá starosta.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

dvěma lety, k případu dodává: „Jsme rádi, že jsme nepolevili z našeho přesvědčení o správnosti postupu města a uhájili poskytnutí dotace v plné výši. Největší poděkování patří právní zástupkyni města Monice Drábkové, bez

regionální rozvoj, aby mohlo neoprávněně zadržované finanční prostředky obdržet. Současně prověřuje možnost žádat i náhradu škody, která mu nesprávným postupem ministerstva vznikla.“

Blanka Vilasová

Prořezávání stromů a účast na dvou divadelních festivalech? Stihnout se dá obojí

REGION Hned na několika místech ve městě jsme v minulých dvou týdnech zastihli pracovníky Sedlcanských technických služeb při každoročním jarním prořezávání dřevin. Bylo to na Lhotce Na Skalách nad velkoobchodem COOP, a také v ulici U Kulturního domu. Míst, kde dochází k prořezávce, je ale mnohem více.

Vše se stihne do konce března

„Začali jsme zhruba před půldruhým měsícem a už jsme prořezávali stromy také směrem na Sestrouň, na Zberaz, na Roudný, u hřbitova a na dalších místech,“ řekli nám zaměstnanci Sedlcanských technických služeb. „Prořezáváme všechny lípy ve městě, a jejich kolem stovky. Čeká nás

ještě Severní sídliště. Práce na všech stromech, které je potřeba ošetřit, musí být hotovy do konce tohoto měsíce ještě před dubnovým zametáním Sedlčan.“

Prořezávání dřevin se v regionu na jaře věnují i různé spolky a například v Prosenické Lhotě jsou to dobrovolní hasiči. Ti se sešli v sobotu 9. března v dopoledních hodinách na brigádě a vyřezali dřeviny pod hrází rybníka Velké sedlo. „Sešlo se nás šestnáct a vyřezali jsme pod obecním rybníkem poměrně velkou plochu,“ svěřil se starosta Prosenické Lhoty Petr Červenka, který je zároveň velitelem zdejších dobrovolných hasičů, a s úsměvem dodal: „Docela jsme si mákli, a tak jsme se po skončení brigády v odpoledních hodinách sešli ještě

jednou, a to v naší hospodě, abychom uhasili žízeň.“

Lijavec se spustí na dvou místech

Dobrovolní hasiči z Prosenické Lhoty jsou ale také

členy spolku ochotníků, který nese název Zvonokaplička. Po sobotní brigádě je čekají vystoupení s hrou Lijavec na dvou festivalech, které nám také přiblížil starosta obce.

Zaměstnanci Sedlcanských technických služeb minulý týden pracovali i v ulici U Kulturního domu v Sedlčanech.

„Náš divadelní soubor čeká v pátek představení v Novém Kníně, a hned v sobotu se přesuneme do Třeště,“ objasnil Petr Červenka. „Do Nového Knína by se na zdejší divadelní festival, pořádaný ke 150. výročí založení Sokola, který zahajujeme, měl na nás přijet podívat člen Divadla Jára Cimrmana Miloň Čepelka. V pátek večer sbalíme kulisy, a hned druhý den ráno odjždíme do Třeště u Jihlavy, což je přejezd více než sto kilometrů. Koná se tam Třeštské divadelní jaro, a my jsme tam před pěti nebo šesti lety vystupovali s hrou Švestka. Teší nás, že zdejší pořadatelé nás opět oslovili, a tak budeme v Třešti vystupovat podruhé.“

David Myslikovjan

Hlavní efekt, který očekáváme, je snížení nákladů na svoz odpadu, říká petrovický starosta Pavel Kubíček

PETROVICE Březnové zastupitelstvo Obecního úřadu v Petrovicích přineslo občanům jednu novinku. Od dubna skončí týdenní svoz popelnic a popeláři je budou vyvážet jednou za čtrnáct dní. Obec tím sleduje úspory ve stále dražším systému odpadového hospodářství, když náklady celorepublikově dramaticky stoupají.

Letos došlo k navýšení poplatku v Petrovicích za svoz tuhého komunálního odpadu z 900 Kč na 1 000 Kč. Výdaje na odpadové hospodářství obce za uplynulý rok činily 2,911 mil. Kč a příjmy 1,746 mil. Kč. Obec tedy z rozpočtu doplácí 1,165 mil. Kč. Výdaje na kompostárnu byly dalších 636 tisíc Kč, příjmy z ní nejsou žádné. Požádali jsme tedy starostu Petrovic Pavla Kubíčka o rozhovor na téma odpadového hospodářství obce.

Má krok zastupitelstva motivovat občany k maximálnímu třídění odpadu?

Skoro si myslím, že tolik ne. Vycházím ze zkušeností okolních obcí, kde zavedení čtrnáctidenního svozu objem komunálního odpadu nijak zvlášť nesnížilo. Možná se najde pár občanů, kteří v současnosti popelnicí naplní, protože málo třídí. Tito by pak mohli třídít více, protože by jim popelnice

nestačila. Hlavní efekt, který očekáváme, je snížení nákladů na svoz odpadu. Dle mého výpočtu by se mohlo jednat o úsporu přes 300 000 korun ročně. V současnosti platí občané ročně 1 000 Kč za osobu nebo rekreační nemovitost. Je to poměrně hodně, ale i přesto je naše odpadové hospodářství obce ve ztrátě hodně přes milion korun. Na příští rok bych chtěl navrhnout změnu systému platby za svoz odpadu, nový systém by měl být více motivační.

Jak by se nový systém lišil od toho starého?

Chtěl bych po vzoru některých okolních obcí zavést platbu za objem sváženého odpadu. Občané si budou moci vybrat, zda budou chtít svázat popelnicí jednou za 14 dní nebo jednou za měsíc a budou platit dle objemu popelnice. Například vývoz jedné popelnice o objemu 120 litrů může stát 120 Kč. Když bude rodina chtít vývoz jednou za 14 dní, zaplatí dvojnásobek částky oproti rodině, které bude stačit vývoz jednou za měsíc. V obcích, kde tento systém zavedli, se podařilo snížit produkci komunálního odpadu o 20 až 30%.

Je svoz jednou za čtrnáct dní limitovaný počtem nádob na odpad?

V současnosti není. Je jedno jestli při svozu přistavíte jednu nebo tři popelnice. To letos zůstává stejné i při zavedení čtrnáctidenního svozu. Dá se říci, že komu popelnice nevystačí, tak si může koupit druhou a nemusí množství odpadu snižovat. Jestliže se ale shodneme na změně placení, tak od příštího roku už to jedno nebude.

Nebojíte se zakládání černých skládek?

Nebojím. Pevně věřím, že jsme si již zvykli odpad třídít. Samozřejmě se vždycky najde někdo, kdo starou lednici vyveze do lesa i přesto, že sběrný dvůr má za rohem, vede do něj lepší cesta a naši pracovníci mu lednici pomohou sundat. Takovým lidem je asi jedno, jak často jezdí popeláři.

Přemýšlíte v zimním období o obnově vývozu jednou týdně kvůli rychlejšímu naplnění popelnice produkovaným popelem?

Přemýšlíme. Dokonce jsme na zastupitelstvu hlasovali, jestli přes zimu zachovat svoz týdně. Bohužel tři zastupitelé chyběli. Díky tomu, ani jedna varianta neměla nadpoloviční většinu. Takže jsme se dohodli, že k otázce se vrátíme na některém dalším zastupitelstvu.

Jana Motrincová

Hasiči odvedli kus práce

OBĎĚNICE Dobrovolní hasiči z Obděnic jsou aktivním sborem, který má za sebou další velmi vydařenou akci. Postarali se o vyčištění polní cesty z Obděnic do Radešic. Výsledek fyzic-

ky náročné desetihodinové práce třiceti lidí je znát. Brigáda ale přinesla i dobrou náladu a v jejím závěru nechybělo občerstvení v podobě opečené uzeniny. **Jana Motrincová**

Uzávěrka nápadů do participativního rozpočtu klepe na dveře

SEDLČANY Se svými nápady u trafostanice nad Rákosníčkovým hřištěm v ulici Na Po-

Jeden z výherních projektů z minulého roku ping-pongový stůl na Mrskošovně

osad se letos opět mohou přihlásit občané Sedlčan v participativním rozpočtu pod názvem Nápady pro Sedlčany. Do uzávěrky přihlášek projektů v pátek 22. března již zbývá jen pár dnů.

Sedlčany mají letos pro participativní rozpočet stejně jako vloni vyčleněnu částku 500 tisíc korun. V loňském roce se za ni uskutečnily tři vítězné návrhy: dva venkovní betonové stoly s povrchovou úpravou pro stolní tenis v prostorách parku Háječek na Severním sídlišti a na Mrskošovně, psí agility park, který byl nakonec vytvořen

tůčku, a projekt spolku Luční Kvítka pod názvem Zalej alej – revitalizace parku na Novoměstském náměstí.

Detailní pravidla pro přihlášení nápadů jsou uvedena na webu města. V letošním roce již ale nemusí být rozpočet projektu spočítaný úplně přesně, jako tomu bylo v minulých letech. O ten se v případě úspěchu postarají úředníci městského úřadu, především pracovníci odboru investic. Veřejná prezentace projektů předkladateli se uskuteční na zasedání sedlčanského zastupitelstva 3. června. **Blanka Vilasová**

Na záměčku vlála tibetská vlajka

PETROVICE Na místním obecním úřadě, který sídlí v záměčku u náměstí, byla v neděli 10. března vyvěšena tibetská vlajka. Obec se tak znovu připojila ke každoroční mezinárodní kampani Vlajka pro Tibet, která se koná vždy 10. března v den výročí povstání Tibetanů proti čínské okupaci této horské země.

Jana Motrincová

Zemětřesení je rychlý proces v rádech sekund

Dokončení ze strany 1 rozpoutala diskuse, kde lidé sdíleli svá svědectví z okolních obcí. Nejčastěji bylo zemětřesení přirovnáváno k pocitu projíždějího nákladáku, doprovázeného duněním, nebo k hukotu stíhaček s vibracemi a ořesy nádobí.

Odborník z Geofyzikálního ústavu Akademie věd ČR, Jakub Klicpera, vysvětlil, že šlo o uvolnění energie nahromaděné v zemské kůře. „Situaci neustále monitorují lokální seismické sítě, které pomocí měření v nanometrech, o tři řády tenčích než lidský vlas, dokážou zachytit i to nejmenší chvění, a to nejen v ČR. Pokud například v Japonsku dochází k seismické činnosti, víme o ní přibližně za 10 minut,“ dodal Klicpera. Seismické přístroje jsou schopny zachytit ořesy i na povrchu země. Pro zajímavost dodal: „V době, kdy probíhala kauza Vrbětice, bylo pomocí těchto citlivých zařízení potvrzeno, že došlo k pouze jednomu výbuchu.“

Pro dokreslení představy o čtvrtéminutém zemětřesení jsme kontaktovali Štěpána Dvořáka, původem z Vozerovic na Sedlecko-Prčicku, který se věnuje doktorandskému studiu specializace geodynamika na Ústavu petrologie a strukturální geologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde částečně vyučuje a rovněž působí jako vědecký a výzkumný pracovník v České geologické službě.

Co způsobilo právě toto zemětřesení? Jedná se o dlouhotrvající nebo výjimečnou seismickou činnost?

Toto zemětřesení stejně tak jako všechna ostatní

Štěpán Dvořák

způsobuje náhlé uvolnění energie. Země, ač se to na první pohled nezdá, je v neustálém pohybu. Litosférické desky se vůči sobě pohybují a tím způsobují akumulaci napětí v zemské kůře. To se hromadí do té doby, než je překročena mez jejich pevnosti, kdy se uvolní energie v podobě seismických vln a vzniká zemětřesení. Nejvíce napětí se hromadí podél litosférických rozhraní, a právě zde dochází nejčastěji k zemětřesením. Napětí se nehromadí jen podél rozhraní desek, ale do jisté míry všude v zemské kůře. Abychom pochopili původ toho zemětřesení, musíme se podívat zpět do minulosti. Území ČR má za sebou dlouhou a komplexní geologickou minulost. Během stovek milio-

nů let docházelo ke kolizi bloků, vznikaly a zanikaly oceány, horstva, docházelo k sopečné aktivitě atd. Všechny tyto dynamické události utvářely postupně rysy dnešní krajiny, vytvo-

řily struktury a nahromadily napětí v kůře. Právě tyto struktury, jako jsou například zlomy, mohou být reaktivovány a během jejich pohybu na nich dojde k uvolnění napětí ve formě zemětřesení. Jedná se o velmi rychlý proces trvající v rádech sekund.

Česká republika nepatří mezi země, u nichž by silnější zemětřesení byl běžný jev. Přesto například na západě země dochází k zemětřesení „každou chvíli“, i v oblasti Příbramska nalezneme drobnější seismickou činnost. Je tento fenomén na vzestupu? Máme se připravit na to, že zemětřesení by do budoucna byla běžnějším jevem?

Zemětřesení jako takové je velmi běžným jevem

odehrávající se po celé planetě, jen v ČR jsou jich denně desítky. Jedná se především o velmi slabá zemětřesení, která člověk ani nepocituje, ale pozorujeme je ze záznamů seismografů. Jedná se především o oblast Chebska, Šumavy a severovýchodu ČR. Právě Karlovarský kraj je oblastí, kde se zemětřesení vyskytují nejčastěji, a to ve formě zemětřesných rojů, to znamená, že se energie uvolní během jednoho silného zemětřesení, ale ve formě stovek až tisíců menších zemětřesení po delší dobu. Tato zemětřesení jsou slabá a člověk je zřídka pocítí jako většinu z nich na našem území. Seismická aktivita je na území ČR poměrně slabá, čtvrtéminutí zemětřesení s touto intenzitou patří spíše k méně častým na našem území. Oblast Česka je tektonicky aktivní, máme zde stále probíhající alpínskou orogenezi (vrásnění), kdy dochází ke kolizi Afriky a Evropy, která způsobila vznik Alp. Seismické projevy alpínské orogeneze pocítují hlavně obyvatelé Středozeří a oblasti Alp.

Zemětřesení o síle 3,9 stupně prý není ještě tak silné, aby způsobilo vážnější škody. Jaký stupeň je již rizikový a může se objevit v ČR?

Ano, zemětřesení s touto intenzitou se řadí mezi slabá. Výraznější škody se neočekávají ani v blízkosti epicentra. Ale je řada faktorů ovlivňujících rizikovost zemětřesení – je to především hloubka hypocentra, tedy bodu zrodu zemětře-

sení. Obecně mělí ohniska zemětřesení představují větší rizikovost. Dále je to geologie dané oblasti, její tektonická stavba, například staré zlomové struktury, které jsou často reaktivované a zemětřesení se často na nich vyskytují. Pak samotné horniny, kterými se seismické vlny šíří. Například na nepevných sedimentech jsou ořesy daleko intenzivnější a déle trvající než na pevných horninách. Sílu zemětřesení udáváme podle RichtEROVY stupnice. Konečná hodnota pro čtvrtéminutí zemětřesení byla stanovena na ještě nižší hodnotu 3.5. Možná se to nezdá jako velký rozdíl, ale je nutné si uvědomit, že RichtEROVA stupnice, jenž udává amplitudu zemětřesení, je v logaritmickém měřítku. Obecně zemětřesení s intenzitou 5 a více se řadí mezi střední a mohou způsobovat větší škody. Silná zemětřesení na území ČR jsou spíše historická nebo je známe ze starších geologických záznamů.

Hrozí, že zemětřesení bude v blízké době pokračovat?

Problém se zemětřesením je, že se nedá dobře predikovat. Napětí v kůře se de facto může uvolnit kdykoliv a kdekoliv. Ale v případě území ČR pravděpodobně nehrozí silné zemětřesení.

Tereza Patočková

Zvířata byla neklidná už před zemětřesením

PETROVICE Na Petrovicku nebyl snad nikdo, kdo by dvacet minut před čtvrtéminutým polednem 7. března nepocítil projevy pro region neobvykle silného zemětřesení.

„Zrovna jsem začal s prořezávkou stromů na zahradě,“ popisuje chalupář Petr Kříž ze Zahrádky. „Najednou se ozval hluk, myslil jsem, že jede nějaký velký, těžký stroj

po silnici, se kterou naše zahrada zčásti sousedí. Země se trochu zavlnila a pak už byl klid. Že proběhlo zemětřesení, dokonce s epicentrem kousek od místa, kde trvale žiji, mě opravdu překvapilo.“ Jana Hrudková ze Zahořan pokračuje: „My jsme zrovna s manželem usedali k obědu. Uslyšeli jsme zvláštní dunění a otrásl se nám barák.

Nic příjemného to rozhodně nebylo.“

Své zážitky sdělila i Romana Jechová z Petrovic. „Ve chvíli, kdy se ozvalo dunění a ořesy, jsem myslela, že jede nějaký válec přes retardér u školy, který máme kousek od baráku. Ale nejelo nic, tak jsem volala na kluky, syny, že asi něco spadlo nahoře v patře

baráku. Byl to pořádný hukot a náš pejsek se na mě lepil, jako když se něčeho hodně bojí.“ Ostatně zvláštní chování zvířat popisují i další lidé. Barbora Rothová z Obděnic popisuje, že pes Bady se jí držel u nohy jako klišťe a když zemětřesení začalo, utíkal ven vyděšený se staženým ocasem.

I já mohu potvrdit, že náš kocour byl od rána velmi neklidný, což jsem přisuzovala jarnímu počasí a aktuálnímu kočičmu množství. Ovšem když se nám otrásl za velkého dunění dům a podlaha se doslova zhoupla, kocour se tak lekl, že skoro proskočil zavřeným oknem.

Jana Motřincová

Osmadvacetiletá Lucie Šimečková je nominována na Zlatého Ámose

Dokončení ze strany 1
a pedagogické vzdělání získala na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Lucie, jaké předměty a jakou třídu učíte?

Jsem nadšená a akční třídní učitelka třetí třídy. Zde učím matematiku, český jazyk, výtvarnou výchovu, náš svět a angličtinu. Na druhém stupni učím dívky z 8. a 9. ročníku tělesné výchově.

Kdo vás nominoval na Zlatého Ámose?

S nápadem nominovat mě do soutěže přišel můj žáček Vašík Klán a se vším mu pomáhala jeho maminka Jana Klánová společně s Lenkou Adamovou – to je taktéž maminka méžačky Viktorky Englické. Když o tom Vašík řekl spolužákům, potěšilo mě, že během jednoho dne jsme posbírali potřebných sto podpisů. Vůbec jsem to nečekala a strašně moc mě ta zpráva potěšila. Ani ve snu by mě taková věc nenapadla.

Co vedlo k vaší nominaci? Z jakých důvodů žáci vybrali právě vás?

Snažím se být pro své děti ve třídě tou nejlepší paní učitelkou a každý den vymyslím neobyčejné hodiny. Jsem ráda, že se moje práce dětem líbí a toto je ta nejkrásnější pochvala. Ráda bych zde uvedla slova, kterými mě vystihl Vašík s maminkou v přihlášce do Zlatého Ámose a tím bych shrnula celou vaši otázku: „Už při

prvním pohledu na paní učitelku má snad každý pocit, že právě vysvitlo sluníčko. Naše paní učitelka je chytrá, hodná, milá, obětavá, krásná, zábavná, pořád veselá, vtipná a všechny děti ji od první chvíle milují. Od první třídy je díky ní pro děti škola druhou rodinou. Vyučuje zábavnou metodou, děti ani nevědí, že se učí. A to už spolu procházejí třetí třídou.“

Tak to je hodně vypovídající... Po postupu do regionálního kola vás však museli tři žáci před porotou zajímavě obhájit. Do semifinále jste postoupila, žáci tedy uspěli. Jak to udělali?

Na regionální kolo do Prahy mě doprovodily mé žákyně ze třetího ročníku – Ema Prošková, Veronika Doubravová, Zora Bilinová, aby před porotou obhájily, proč si myslí, že jsem tolik oblíbená. Porotu zcela uchvátilo jejich zábavné, originální a poutavé představení. Dívky dokázaly krátkou scénkou a písní vtipně a neotřeले vystihnout mé vlastnosti. V písni zaznělo například: „My máme rádi Lúcu, je to naše třídní učitelka. Nezažiješ s ní nůdu, je s ní vždycky sranda velká...“ Dokonce si nakreslily krásná trička s mým obličejem a své vystoupení ukončily hozením konfet směrem ke mně. Nejvíce mě dojala kytička, kterou jsem od dívek obdržela jako překvapení.

Do semifinále 11. března vás žáci vybaví třemi věcmi, které budete prezentovat. Jaké to budou předměty?

Úkol zněl jasně, žáci a žákyně musí připravit pro své učitelky a učitele tři věci, které charak-

Druhá věc je škola, která nás dala prakticky dohromady. Jelikož mě chtěli všichni doprovodit a to nelze, bude na mě každý koukat z jednotlivého okýnka školy, kterou vyrobili, a držet palce. Jako třetí věc vybrali na-

terizují jejich vzájemný vztah. Děti se shodly prakticky hned. Vyrobily mi obrovské sluníčko, které charakterizuje naši veselou náladu ve třídě a můj neustálý úsměv na rtech. Každý mi potom napsal mou charakterizující vlastnost do jednotlivých paprsků sluníčka.

šeho maskota a kamaráda Pepu, který nás provází od první třídy. Každý víkend si ho berou děti domů, zažívají s ním mnoho nevšedních zážitků a ty potom zapisují do Zážitkového deníku.

Jste mezi sedmnácti semifinalisty, do finále jich ale postoupí jen šest.

Věříte si, že budete jedním z nich?

Abych řekla pravdu, neměla jsem velké očekávání ani v regionálním kole. Brala jsem jako velké vítězství už samotnou nominaci. V očích dětí jsem už vyhrála, a to bylo pro mě to nejdůležitější. Na semifinále se nijak speciálně nepřipravuji. Budu říkat vše od srdce a doufám, že to bude třeba i stačit. Nechám se překvapit.

Chtěla jste být učitelkou již od dětství?

Stát se paní učitelkou byl můj velký sen. Už jako malá holka jsem si na učitelku hrála a sen se stal skutečností. Je to pro mě jednoduše práce snů.

Co vás na učení nejvíce baví, motivuje?

Vymýšlíte hry, povídáte si s dětmi, učíte je novým věcem, podporujete je, motivujete k práci i učení, pomáháte dětem vyřešit jejich problémy a připravujete je do života. Být učitelkou mě moc baví a naplňuje, nekrásnější je na tom ta dětská zpětná vazba. Když vidím, že děti výuka baví, tak to je pro mě největší motivace. Razím takové heslo: „Když se nebudu při hodině nudit já, tak by se neměly nudit ani děti.“ Jednoduše učím podle zásady Jana Amose Komenského škola hrou. Moc mě potěší, když děti po celém dni ve škole napíší na tabuli: „Dneska mě to moc bavilo!“. To si potom řeknete, že to asi děláte dobře...

Michaela Faktorová

Uplynulá zima byla nejteplejší ve dvanáctileté historii ješetického měření

JEŠETICE S posledním únorovým dnem skončila klimatologická zima. Jaká byla z pohledu amatérské meteorologické stanice v Ješeticích ve srovnání se zimami od roku 2012?

Meteorologická stani-

ce Ješetice zaznamenala uplynulou klimatologickou zimu s průměrnou teplotou 2,5 °C jako nejteplejší v historii svého dvanáctiletého měření. Z 90 dnů klimatologické zimy byl celodenní mraz v 16 dnech,

tedy necelou pětina zimy, sněhová pokrývka ležela v tomto období 17 dní. Zima byla na sněhovou pokrývku velmi chudá, ale ještě méně ležel sníh v zimě roku 2015/2016 (15 dní) a v zimě roku

2019/2020 (7 dní). Maximální výška sněhové pokrývky byla zaznamenána 3. a 4. prosince, a to 32 cm.

Srážkově byla zima velmi bohatá, spadlo celkem 169 mm – tedy třetí nejvyšší hodnota za posled-

ních 12 let. Nejvyšší teplota v klimatologické zimě 2023/2024 byla zaznamenána 10. února +11,7 °C, nejchladnější ráno bylo 9. ledna, kdy teplota klesla na -15,7 °C.

Ondřej Vacek

I zemědělci ze Sedlčanska minulý čtvrtek demonstrovali v Praze. Chraňme si to svoje bohatství a vlastní produkci, říká Petr Krampera

Dokončení ze strany 1
Kosova Hora Petrem Kramperou, který za kosohorské zemědělce organizoval účast na protestu a položili mu několik otázek.

Byl jste vy sám součástí čtvrtečního protestu?

Původně jsem osobní účast plánoval, nakonec jsem ale z důvodu pracovního vytížení nebyl přítomen. Naše zemědělská společnost byla na demonstraci zastoupena zaměstnanci se čtyřmi traktory.

Víte o dalších zemědělských společnostech z okolí Sedlčan, které se protestu také zúčastnily?

V podstatě všechny velké společnosti kolem nás, příkladem mohou uvést Krásnou Horu, Dublovice, Klučenice nebo Nalžovice.

Souhlasíte se všemi body demonstrace, nebo je některá část, se kterou nesouhlasíte?

Tyto demonstrace jsou reakcí na souhrn všech problémů, které zemědělské společnosti aktuálně trápí. Firmám obrovsky vzrostly náklady a bohužel ceny komodit se začínají značně propadat. Musí se vzít v potaz fakt, že minulý rok jsme pšenici prodali za sedm až osm tisíc korun za tunu a dnes je to čtyři až pět tisíc, což je vlastně polovina. Aktuální cena krmného obilí se dostává až pod hranici tří tisíc korun. Do toho vzrostly náklady na výrobu, ceny za nájemné, energie a ceny obecně. Uvedu ještě jeden příklad cen za hnojiva – před vypuknutím války v roce 2022 byla cena hnojiv v rozmezí čtyři až pět tisíc korun za tunu. Od roku 2023 se cena vyšplhala až na dvacet tisíc korun za tunu. Aktuální

výstupy jsou nejhorší za posledních deset let. A navíc k tomu všemu nás svým způsobem ohrožují i dovozy, jelikož na domácí půdě máme podstatně přísnější pravidla na produkci komodit. To přispívá k vyšším nákladům a celý proces se komplikuje.

Zhodnotil byste vývoj demonstrace jako poklidný?

Pokud porovnáme průběh demonstrace v ČR se západem, tak z mého pohledu se jedná o poklidnou demonstraci.

V průběhu protestu došlo k vysypání hnoje před Úřad vlády, jaký na to máte názor?

Podívejte se do západní Evropy, tam je to mnohem horší. Navíc, zde v Praze, si to zemědělci po sobě uklidili. Když vezmeme v úvahu složitost této situace, na kterou je třeba upozornovat, tak oproti Německu nebo Francii se skutečně jedná o klidnou demonstraci.

Zasahovala do protestu policie? Případně, setkali se vaši lidé s konfrontací z řad policie?

Ne, to vůbec ne. Naopak, naši zaměstnanci, co tam byli, říkali, že dopravní policie zvládla řídit průběh akce velice dobře. K žádným střetům, co mám informace, nedošlo.

Jak byste celkově zhodnotil úspěšnost čtvrteční demonstrace?

Mé dojmy se váží k tomu, co bylo avizováno již před rokem. Tvrdilo se, jak má zemědělství vysoké zisky. Ale samozřejmě padla kosa na kámen a veškeré zisky jsou ořezané. Přišli jsme o „x“ miliónů na dotacích jako firma, vzrostly náklady, a to je vlastně ten zásadní problém. Málokdo ví, že my

ceny neurčujeme. Pokud bychom chtěli prodávat pšenici za 6 000 Kč, tak to odběratel nekoupí, koupí to za cenu na trhu. Nejsme tedy schopni si narůstající náklady promítnout do ceny obilí.

Kdo tedy určuje ceny?

Ceny se stanovují na burze a roli hraje například, jaké množství obilí se celkem sklídilo, kolik obilí se vyveze. Všechno to spolu souvisí. Když je obilí málo, neurodí se ho dostatek, pak cena roste. Stručně tedy, pokud vám někdo obilí za danou cenu koupí nebo nekoupí, neovlivníte. V tom je zemědělství specifické.

Očekává se od vlády, že přijme požadavky agrární komory kompletně nebo je zde prostor pro jednání?

Určitě se neočekává, že by vláda přijala veškeré požadavky. Jde hlavně o to, upozornit, jak se věci mají. Když zemědělské firmy budou mít problémy, tak se to odrazí ve všem. Nemůžete dlouhodobě dělat v prodělku. Zisk za rok 2023 bude značně nižší a některé firmy budou dokonce ve ztrátě. Co se týče vyhlídek na rok 2024, může to být ještě horší.

S jakými reakcemi k demonstracím se setkáváte od běžných občanů, tedy nezemědělců ze Sedlčanska?

Uvědomuji si možné rozhořčení lidí například kvůli tomu, že demonstrace zatíží dopravu. Řidiči nadšení nejsou, ale je třeba si uvědomit, proč se to dělá. Jinak obecně se setkáváme jak se souhlasnými, tak nesouhlasnými názory. Každý na to má jiný pohled, ale bohužel, leckdo tomu nerozumí.

Například na sociálních sítích se lidé u tématu

protestů střetují do faktu, že tam vyrazí traktoristi s technikou hrazenou z dotací EU a že by zemědělcům nemělo o nic jít. Jak byste to komentoval?

Spousta lidí vidí pouze pěkný traktor, ale to neznamená nutně ziskovost. Pokud tedy příkladem dnes zisk spadne na třetinu celého odvětví, předpokládá se, že až 30% firem může být ve ztrátě. Navíc veškerá technika není jen z dotací. Jsou stroje, které se pořizují na úvěry. Všichni vidí jen dotace, ale vlastně ve finále nevidí, kolik těch peněz do toho reálně jde. Bohužel mnoho lidí tomu skutečně nerozumí. Všechno musí fungovat na ekonomice. Na zemědělství je nejvíce vidět. Že jdou dotace v různých výších i do dalších odvětví, to už nikdo nezmiňuje. Důležité je zmínit jednu zásadní věc, a to, že dotace je náhrada za nějakou tržbu. Neznamená to, že má někdo zisk, a ještě dostává dotace. Navíc ty dotace se rozdělují. Jsou takzvané dotace přímé, dotace I. pilíře, II. pilíře, investiční – na které nejsou nároky (zde projde třeba jen 25% projektů), nárokové a nenárokové dotace a tak dále.

Zemědělské společnosti si tedy dotace, jelikož se nejedná o samozřejmost, musí každý rok obhájit?

Ročně se podává žádost o dotace a musíte splnit podmínky. A teď dalším zádrhelem pro společnosti je, že došlo ke krácení dotací a k tomu přibylo plnění podmínek, tedy vzrostly náklady na splnění podmínek. Musíte například dělat ochranné pásy kolem vody, abyste splnili pod-

mínky. A to není zadarmo.

Dostupnost dotací se tedy ztížila?

Ano, vy za ni musíte něco plnit. Jeden z bodů je, že se zvyšuje náročnost, ale my jsme už o nějaké podpory přišli. Náročnost se ale stále zvyšuje. Nemáme problém plnit ty požadavky, ale nemůže se to dostat do situace, že se to začne nevyplácet. Když si vezmete, že součástí nové zemědělské politiky je výsev úhoru, tak vy tam nic nepěstujete, ale náklady na tom úhoru máte. Musíte to nakoupit za vlastní prostředky a za to vyšetí sice dostanete dotaci, ale na tom samotném úhoru přijdete o produkci. A pak sice dostanete ty peníze, ale jsou menší, protože tam zároveň přijdete o produkci.

Je způsob podpory, který byste za celé sdružení zemědělců, nebo jen Zemědělskou společnost Kosova Hora, ocenili od nezemědělců? Nemyslím přímou finanční podporu.

Celou naši společnost by měla zajímat běžná soběstačnost. Čistě pro představu, banány tu pěstovat nebudeme. Takhle moc soběstační být nepotřebujeme a není to možné. Ale myslím tím chránit si to svoje bohatství a vlastní produkci. To, co si tady dokážeme vypěstovat, vyprodukovat, nemusíme za každou cenu dovážet. Smysluplnější by bylo podpořit české zemědělce. Nedaleko našich hranic probíhá válka, byl tady covid. V případě, že by se uzavřely hranice, a tím pádem razantně (ne-li úplně) klesl dovoz, je dobré mít fungující zemědělství zde v České republice, jako to má každá vyspělá země.

Tereza Patočková

Na demonstraci nebylo třeba přivolávat policejní posily

PRAHA Ačkoliv čtvrteční demonstrace zemědělců v Praze měla jasně daný harmonogram, který zemědělci sdíleli s Policií ČR, došlo k několika neočekávaným situacím. Jednou z nich bylo vysypání hnoje před Úřadem vlády na nábřeží Edvarda Beneše.

Mluvčí Policie ČR Jan Daněk odpověděl naší redakci na několik otázek.

Kolik policistů bylo nasazeno na zabezpečení demonstrace? Bylo v jejím průběhu potřeba navýšit jejich počet?

Na demonstraci bylo

v akci několik desítek policistů. Posily nebylo třeba přivolávat.

Které policejní složky dohlížely na klidný průběh demonstrace?

Na akci dohlížely policejní složky z dopravního, pořádkového a kriminálního

útvary. Pro případ pohotovosti byl na místě k dispozici připraven jeden vrtulník.

Během demonstrace došlo k vysypání hnoje před budovu Úřadu vlády. Hrozí viníkům nějaký trest?

Jedná se o přestupek a viníkům hrozí pokuta 20 000 Kč.

Jak se k tomuto činu postavili organizátoři demonstrace?

Zástupci Agrární komory ČR a Zemědělského svazu se od činu distancovali. Nebylo to součástí oficiálního průběhu demonstrace.

Tereza Patočková

Jaroslava Kocíková byla donedávna ve dvou řídicích funkcích

Dokončení ze strany 1 Jelenová. Jak dlouho a proč jste dočasně byla ve dvou řídicích funkcích?

Byla jsem pověřena řízením Nalžovického zámku po dobu jednoho roku. Po odchodu ředitelky Jelenové se na mě obrátili moji nadřízení s žádostí, abych dočasně vedla příspěvkovou organizaci Středočeského kraje Nalžovický zámek. Vzhledem k tomu, že už jsem jednou tuto organizaci vedla a s jejími zaměstnanci jsem měla velmi dobré vztahy, tak jsem souhlasila, přestože moji domovskou organizací je Domov Sedlčany, největší zařízení tohoto typu v kraji.

Nakolik obtížné pro vás bylo toto období zvládnout?

Bylo to pro mě dost náročné vzhledem k tomu, že jsem chtěla, aby obě organizace patřily mezi ty nejlepší, a aby nejen klienti, ale i zaměstnanci byli spokojeni. Vzhledem k tomu, že v Domově Sedlčany mám perfektní tým, který mi značně pomáhal, Nalžovický zámek brzy začal pracovat podle mých představ. Musím říci, že zdejší zaměstnanci jsou pracovití a za pomoci sedlčanských spolupracovníků jsme dokázali udělat hodně práce. Tak trochu mě ale mrzelo, že musím svoji aktivitu rozdělit mezi Nalžovice a Sedlčany a klientům se nemůžu věnovat tak, jak bych chtěla.

Kolik jste trávila času na jednotlivých pracovištích?

Nebyly to pouze pracovní dny, své práci jsem se věnovala i o víkendech. Bylo to opravdu náročné. Přejížděla jsem sem a zase tam, dopoledne jsem byla v Nalžovicích, odpoledne v Sedlčanech a obráceně. Nalžovické vedení dojíždělo za mnou a společně jsme se vše snažili skloubit tak, abychom splni-

li všechny požadavky.

Pomáháte nějak nové ředitelce Nalžovického zámku Lence Sadilové v jejich začátcích?

Samozřejmě jsem paní ředitelce nabídla pomoc, ale ona sama má velké zkušenosti se sociálními službami. Navíc má perfektní tým, který jsem se snažila, pokud se týká kompetencí a funkcí, vyladit. Tým je natolik schopný a vypracovaný, že funguje bez větší pomoci. Kdykoliv se na mě může obrátit, a to ona ví. Náš vztah je přátelský a já věřím, že jsem jí v Nalžovickém zámku připravila dobrý start.

Vím, že v Domově Sedlčany jste v úzkém kontaktu s klienty. Bavíte se s nimi, dobře se s nimi znáte. Bylo tomu tak i v Nalžovicích?

Klientela je každá jiná. V Nalžovickém zámku jsou klienti hodně srdeční, rádi se objímají, hladí mě, dávají lásku. Sedlčanská klientela je náročnější, řešíme problémy a časté požadavky, ale mám ji stejně ráda. Lidé mě doslova nabíjejí. Nemůžeme ale mluvit výhradně o Nalžovicích. Úžasní byli i klienti a zaměstnanci v Kamýku, Příčovech a v Příbrami, kde má organizace Nalžovický zámek pobočky a kam jsem také dojížděla. V Domově Sedlčany mám ale druhý domov, kam se ráda vracím. Známe se s klienty i zaměstnanci dlouhá léta, ačkoliv chodí k nám i hodně nových. Při počtu 290 klientů a 205 zaměstnanců je to běžné.

Co je čeká v nejbližší době?

Společně se setkáváme na početných akcích, zápravách, cvičeních. Nyní se těším, že po našem Domově budu rozdávat velikonoční balíčky a s klienty si osobně popovídáme. Před námi je také soutěž o nejsympatičtějšího be-

ránka, kterého budou péct a zdobit především klienti. Já budu, jako každý rok v porotě a hodnocení není nikdy jednoduché, protože výrobky jsou vždy jeden hezčí než druhý. (úsměv) Čeká nás také velikonoční výstava na kraji, kde chceme ukázat, co Sedlčany umějí.

Můžete zmínit letošní plánované investice v Domově Sedlčany pro klienty i pro personál?

Plánujeme toho hodně, nemáme v úmyslu zahálet ani v tomto roce. Čekají nás opravy a modernizace pokojů. Na některých po-

polohovací s vhodnými matracemi, aby klienti měli u nás opravdu pohodlí. Budeme nakupovat i vhodné polohovací pomůcky, protože máme bohužel značný počet imobilních klientů.

Slyšel jsem, že čím dál tím víc se mění složení klientů Domova – ubývá těch „běžných“ a přibývá klientů v uzavřených odděleních, na která jsou větší peníze. Kvůli tomuto trendu zaznívají kritické hlasy veřejnosti...

Jsem ráda, že prostor na odpověď dostávám,

Ředitelka Domova Sedlčany Jaroslava Kocíková ve své pracovně

kojích ještě máme umakarové jádro. Budeme mít novou elektronickou protipožární signalizaci, nové zábradlí, madla. Bohužel se nám poněkud rozpadá budova stravovacího provozu. Rekonstrukce jídelny je velice nutná, protože připravujeme přes šest set jídel denně a vaříme i pro sedlčanskou nemocnici. Tato oprava je teď naší prioritou. Velkou akcí, která se doufám v tomto roce povede, je obnova pláště budov. Plánujeme investice do postelí a už navážeme ty nejlepší

protože tyto názory mě mrzí. Také já jsem tyto hlasy slyšela, ale musím říci, že je to spíše z neznalosti věci. Ti „běžní“, jak vy říkáte mohou využívat terénní služby. Je trend, že člověk by měl zůstat co nejdéle ve svém přirozeném prostředí, tedy doma. Do terénních služeb stát hodně investuje a nabídkou služeb se rozšiřuje. My máme přehled, kolik zájemců se k nám hlásí a jestli je nutné pro ně být v domově se zvláštním režimem nebo v domově seniorů. Do domova se-

niorů jsme měli zájemců dost, ale o domov se zvláštním režimem je zájemců ohromná spousta. Ze sdělovacích prostředků víme, že Alzheimerova choroba, demence a další chronická duševní onemocnění jsou stále rozšířenější, a lidé naši péči potřebují. Takto postižený člověk nemůže být doma sám, což mi dají jistě za pravdu všichni, kdo se s tímto onemocněním setkal u svých blízkých. Jsem velice ráda, že naši zaměstnanci to pochopili a učí se pracovat s takto náročnou klientelou. Je potřeba říci, že domov se zvláštním režimem, to nejsou výhradně těžké formy nemoci. Máme klienty i s lehčí formou demence, nebo s lehčími psychickými onemocněními. Mají například výkyvy nálad, nebo častěji zapomínají, takové najdete i v domově seniorů. Pokud se týká cen, navyšovaly se v rámci vyhlášky, vždyť stoupají ceny energií nebo potravin. Ceny za pobyt a stravu navyšovaly všechny domovy, přičemž my jsme ještě nevyužili maximální možné ceny. Druhá věc, co si lidé pletou, je to, že my dostáváme od státu na lůžko na DZR o něco větší dotaci, což je u všech domovů se zvláštním režimem, ale musí se doplnit, že práce v domově se zvláštním režimem je náročná a potřebujeme na ni více lidí.

David Myslíkovjan

Dne 18. března tomu bude 25 let, kdy nás bez slůvka rozloučení náhle opustila maminka a babička

Zdeňka Vašáková
ze Sedlčan

Kdo jste ji znali, vpomeňte s námi. Dcery s rodinami

Vysokochlumečtí dostali dotaci přes dva miliony korun na stavbu nové studny. Vzhledem k odvolání vlastníka jednoho pozemku o ni však přišli

Dokončení ze strany 1

Nedostatek vody se rozhodl Obecní úřad Vysoký Chlumeč řešit posílením vodního zdroje o nový vrt a rozšířením kapacity současného vodovodu. „Z hydrologického průzkumu vyplynulo, že nejhodnějším umístěním pro nový vrt je louka pod stávajícím vodojemem – po levé straně cesty směrem na Bláhovu Lhotu,“ říká vysokochlumecký starosta Jiří Svatek.

Po výběru lokality začala jednání s majiteli pozemků, práce na pří-

pravě dokumentace k stavebnímu povolení a příprava žádosti o dotaci. Celkové náklady byly odhadnuty na více než 3 mil. Kč. Ke konci roku 2021 byla ze Státního fondu životního prostředí přislíbena dotace ve výši 2 132 322 Kč na vybudování nového vodního zdroje, přírodního řádu a rozšíření vodojemu. Podmínkou získání dotace bylo dokončení celé stavby do konce minulého roku.

Během roku 2022 bylo Městským úřadem v Sedlčanech vydáno Rozhod-

nutí o povolení k nakládání s vodami a společném povolení stavby vodního díla. Ještě před tím, než povolení nabylo právní moci, podal proti němu odvolání jeden z vlastníků nemovitosti ležící v obci Pořešice. Skoro po roce vydal krajský úřad rozhodnutí o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí vydaného MěÚ Sedlčany, které tak nabylo právní moci ke konci srpna minulého roku. Tímto dlouhým procesem ale došlo k časovému posunu v možném

zahájení stavby, která by nemohla být do konce roku 2023 dokončena. Městys tedy o možnost získání dotace přišel.

Nový vodní zdroj je pro potřeby obyvatel Pořešic a Bláhovy Lhoty zcela zásadní, a tak městys během podzimu minulého roku podal novou žádost o dotaci. „Bohužel případné provedení díla při opětovném získání dotace nebude jednoduchou cestou,“ zamýšlí se Svatek. „Výše zmíněný vlastník se pokouší celý projekt napadnout i nadále. Ke konci roku získal městys

od krajského soudu informaci, že tímto vlastníkem byla podána žaloba na zrušení rozhodnutí Středočeského kraje ve věci zamítnutí jeho odvolání a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Krajský soud prozatím rozhodl o zamítnutí odkladného účinku a tím otevřel cestu k realizaci díla. Případné následné zrušení rozhodnutí by mělo ale negativní vliv na možné zahájení a dokončení celé stavby,“ vysvětluje starosta Svatek složitou kauzu.

Michaela Faktorová

Pánové upekli ženám na babinec sele

Květinu dostala i kovářovská starostka Gabriela Zítková. K MDŽ i svátku, který také slavila.

PREDBOŘICE Něžnému pohlaví patřila v páteční podvečer 8. března hospoda U Kaštanu. Konal se zde historicky první Předbořický babinec.

Milého setkání se zúčastnilo přibližně 35 předbořických žen všech věkových kategorií. Nápad Hanky Mášo-

vé, která řídila i organizaci vydařeného večera, se těšil příznivému ohlasu. A místní muži si připravili pro ženy velké překvapení – opekli pro ně prasátko. A samozřejmě nechyběl květinový dar, jak jinak než v podobě krásného karafiátu.

Jana Motřincová

Únor byl o osm stupňů teplejší než ten před šesti lety

SVATÝ JAN Že byl únor skutečně nadprůměrně teplý, potvrzují i data z amatérské meteorologické stanice Miroslava Votruby. Za sledovaných dvanáct let byl ten letošní nejteplejší.

Průměrná teplota v únoru byla plus 5,7 °C. Vůči roku 2018, kdy byl na Svatojansku nejstude-

nější únor za sledované období (-2,39 °C), byl ten letošní o osm stupňů teplejší. V roce 2020 byl únor také dost teplý s průměrnou měsíční teplotou 4,41 °C. Plusovou hodnotu vykazuje průměrná únorová teplota ve dvou třetinách sledovaných let.

Deštivých dnů bylo

v únoru 13, což je za 12 let třetí nejvyšší hodnota. Víc dnů se srážkami (ať sněhovými nebo dešťovými) bylo v roce 2020 (19 dnů) a v roce 2013 (17 dnů). Letos spadlo 28,3 mm srážek, což je pátá nejvyšší hodnota. Nejméně srážek spadlo v únoru před deseti lety – pouze 1,4 mm. **-red-**

Únor		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
meteorologické dny	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	3	26	27	21	23	28	18	21	23	24	22	2
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	14	23	26	14	18	26	20	10	22	10	17	1
	ledové – teplota max. nižší jak 0 st. C	11	2	4		3	6	2		9		6	
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-8,6	-4,6	-8,9	-4,6	-6,3	-14,9	-10,1	-3,4	-16,0	-6,2	-10,5	-2,4
	dne	22.	4.	4.	27.	14.	27.	5.	9.	15.	28.	7.	26.
	nejvyšší v měsíci	6,2	11,4	10,1	14,1	14,7	6,8	14,6	13,7	16,4	11,8	11,3	12,06
	dne	1.	24.	20.	22.	23.	1.	28.	1.	25.	17.	18.	15.
	měsíční průměr	-1,35	1,97	-0,13	3,43	1,87	-2,39	2,45	4,41	-0,06	3,39	1,71	5,70
srážky v mm	za měsíc	36,4	1,4	1,6	43,2	13,9	9,4	30,9	44,6	20,1	4,6	10,4	28,3
	nejvyšší v měsíci	9,4	0,6	1,2	25,9	4,4	3,6	19,3	8,2	7,2	1,8	3,6	6,0
	dne	23.	11.	8.	29.	28.	16.	3.	4.	8.	17.	3.	7.
	úhrn od počátku roku	76,8	20,3	20,5	64,0	30,4	39,8	60,7	54,3	52,9	22,3	20,7	58,3
	deštivé dny v měsíci	17	3	2	11	7	7	7	19	11	8	9	13
vítr v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		8,9	13,9	12,2	13,4	9,5	12,3	19,2	6,4	14,8	14,5	15,0
	dne		13.	8.	8.	24.	24.	11.	10.	26.	17.	4.	5.

Tím, jak se chováme ke svému okolí, dáváme příklad budoucím generacím, říká starosta Janeček k úklidu města

Dokončení ze strany 1
názvem Uklidme Sedlčany.

V režii města

V předchozích letech bylo hybnou silou jarních úklidů kolem Sedlčan uskupení reGenerace. Město ho v loňském roce podpořilo a letos se již zhostilo role hlavního organizátora. „O naše město se musíme starat, aby bylo nejen hezké, ale i čisté, což spolu přímo souvisí,“ říká sedlčanský starosta Ivan Janeček. „Každý z nás občanů by měl občas pro město něco udělat, zvláště ve vztahu k okolí svého bydliště, protože jde o prostředí, ve kterém žijeme. Prosím tedy občany Sedlčan, aby se připojili k úklidu svého města. Je to věc nás všech a tím, jak se chováme ke svému okolí, dáváme příklad budoucím generacím.“

Koordinátor této akce Tomáš Zouzal doplňuje: „Pro začátek hodně udělá jen prosté vrácení ke starým zvykům – před svými domy si zametáme a nečekáme, že to za nás udělá nějaký soused nebo technické služby.“ Právě od Sedlčanských technických služeb někteří očekávají, že budou uklízet veškerý nepořádek po městě. Toho je

ale všude čím dál víc, a to jak kvůli nevychovanosti některých lidí, tak právě z očekávání, že nepořádek uklidí někdo jiný.

Trasy povedou ze dvou startovišť

Dobrovolníci, kteří se chtějí do úklidu zapojit, se mohou předem registrovat buď na portálu uklidmecesco.cz nebo osobně v městském informačním centru na náměstí T. G. Masaryka. Registrace slouží k navázání mailového kontaktu, kdy zájemcům

na odpadky. Je to nabídka zejména těm, kdo chtějí uklízet například kolem svého bydliště. Na dvou hlavních startovacích místech budou pytle i rukavice v sobotu 23. března připravené. Místy srazů, kde se účastníci v sobotu sejdou v 9 hodin, jsou Mrskošovna a Háječek.

Z Mrskošovny i Háječku se bude uklízet na různé strany, a to jak nejbližší prostor, tak silnice vedoucí z města – směr Příčovy, Roudný, Libiň ap. Přesné trasy budou uveřejněny

také rodiče s dětmi či senioři, kterým jsou primárně určeny lokality bez aut.

Pytle s odpadky se budou odkládat k barevným popelnicím na tříděný odpad kdekoli na území Sedlčan, případně na domluvených místech podél komunikací, odkud je následně odvezou pracovníci Sedlčanských technických služeb.

Zapojí se hasiči, městská policie i spolky

Zcela speciální trasu bude mít Sbor dobrovolných hasičů Sedlčany II, který se již tradičně zaměřuje na úklid potoka Mastníka (více v článku Davida Myslikovjana). Do úklidu se zapojí i Městská policie Sedlčany, která projde s detektorem kovu pískoviště a sportoviště pro děti. Zkontroluje, zda se v daných místech nenachází něco, co tam určitě nepatří.

K úklidu se již zaregistrovaly některé spolky, jako první se přihlásila Barbora Kelichová s oddílem atletiky. „Jak mě to napadlo? Uklízecké akce se účastním každý rok,“ říká na otázku, proč se zúčastní. „Snažím se zapojovat i své děti a loni jsme se synem uklízeli okolo silnice č. 18 od tech-

nických služeb až po technickou kontrolu. V tomto zdánlivě krátkém úseku jsme nasbírali více jak dva pytle. Šlo jak o plasty a papír, tak i o stavební materiál. Jelikož na atletice fungujeme jako velká rodina, oslovila jsem rodiče a děti a měla kladné ohlasy. Proto do toho jdeme – snad ve velkém počtu.“ Podobně se zapojují na Novoměstském náměstí maminky ze spolku Luční kvítka pod vedením Báry Klauseřové a na kotlině při likvidaci černé skládky pneumatik Autoklub RAC Sedlčany a střelecký klub.

Účast spolků, sportovních organizací či škol je při úklidových akcích obvyklá v řadě obcí Sedlčanska. Bývá to určitá forma poděkování za příspěvky, které od obcí každoročně dostávají. Že mnohé z nich není třeba dvakrát vybízet, potvrzuje i sedlčanský starosta: „Někteří členové spolků, kteří se nám hlásí, nám říkají, že pokud pro ně něco dělá město, pak je samozřejmostí, že se do této akce zapojí.“ Podobně dobrou zkušenost má s takovou spoluprací například také Kosova Hora, Prosenická Lhota, Křepenice a další obce.

Blanka Vilasová

Uložení odpadkových pytlů v minulých ročnících

před akcí přijdou podrobnější informace. Přijít uklízet lze ale samozřejmě i bez registrace.

V sedlčanském informačním centru bude také možné si od pondělí 18. vyvednout rukavice a pytle

v týdnu před vlastní akcí v závislosti na počtu zaregistrovaných účastníků. Jít některou z tras ale není nutné, je možné vybrat si jiné místo. Jak úklidu na Mrskošovně, tak v Háječku se mohou zúčastnit

Družili se ženy i muži

OBĎENICE V sále místní hospody v sobotu 9. února se konalo MDŽ. Ovšem pod známou zkratkou se skrývala slovní hříčka, šlo o Mezisousedské družení žen, ale i mužů. Dru-

hý ročník se opět vyvedl. Večer hudebně ovládla oblíbená kapela Klenováci, po pár písničkách se parket zaplnil a tančilo se až do rána.

Sabina Motrincová

Při jarním úklidu Mastníku členové SDH Sedlčany II každoročně naplní nákladní kontejner

SEDLČANY Jednou ze skupin, zapojených do jarní akce, v jejímž rámci budou v sobotu 23. března dobrovolníci na několika místech uklízet město, jsou také členové SDH Sedlčany II. Jejich skupina bude nejenom ve své hasičské stanici zajišťovat občerstvení pro dobrovolníky ze všech úklidových skupin, ale stejně jako v minulých letech se do úklidu i aktivně zapojí. Dobrovolní hasiči konkrétně budou opět zbavovat odpadků koryto Mastníku a jeho okolí.

„Do akce, nazvané Uklidme Sedlčany, pokud se týká občerstvení, se zapojujeme podruhé, ale Mastník a okolí potoka uklízíme v rámci akce Uklidme Česko dlouhodobě, určitě už nejméně patnáct let,“ připomněl velitel SDH Sedlčany II Viktor Němec a dodal: „V předchozích letech jsme uklid Mastníka prováděli o velikonoční sobotě, ale poté, co jsme byli osloveni městem, abychom spojili tuto naši aktivitu s akcí Uklidme Sedlčany, provádíme úklid o týden dřív.“

Na otázku, co všechno v minulosti při svém úklidu členové SDH Sedlčany II v Mastníku a na jeho březích už našli, Viktor Němec s úsměvem odpověděl, že se jednalo skutečně o spoustu různorodých věcí. „Byly to fotbalové míče, tenisáky, plechovky, sbírali jsme i oblečení nebo pneumatiky z automobilů, a dokonce i z traktoru. Tam se najde snad všechno. Každoročně naplníme celý nákladní kontejner,“ uzavřel velitel SDH Sedlčany II.

David Myslikovjan

Právník Filip Růzha má recept, jak oživit srdce Sedlčan

Dokončení ze strany 1 zdejší podnikatele. S rodinou moc rádi cestujeme po celé České republice. Když vidím, jak v sezóně ožívají například Nové město nad Metují, Třeboň a mnohé jiné, kde si můžete venku dát čaj, kávu, zákusek nebo oběd, tak proč bychom tohle vše nemohli dát i Sedlčanům.“

Covid a inflace předzahrádky uspaly

V únoru 2020 byl Filip Růzha osloven provozovatelem kavárny Café Bella s prosbou, zda by bylo možné udělat venkovní posezení pro zákazníky, ale měl pocit, že narazí na administrativní překážky. „Nemám rád, když někdo říká, že něco nejde,“ konstatuje Růzha a dodává: „V desetině případů to tak může být, ale v devadesáti procentech to má řešení. Bral jsem to jako výzvu, už s ohledem na to, že mně samotnému takovéto oživení na náměstí schází.“ V červnu stejného roku, po nocích ve svém volném čase vypracoval návrh manuálu, který byl předložen na zasedání zastupitelstva a v září schválen.

Bohužel covid projekt zastavil a předzahrádky zůstaly v latentním stádiu. Ekonomická situace se všem podnikatelům zkomplikovala. Téměř po dobu dvou let měly kavárny, cukrárny, restaurace... omezený provoz. Postavit se na nohy chvíli trvalo. A když už se zdálo, že by mohli mít provozovatelé pevnější půdu pod nohama, přišla inflace a zdražování, které se dotklo všech.

Náměstí má být prostorem pro všechny

A kdo všechno by měl zájem o posezení venku? Jak by mohly předzahrádky vypadat? Manuál je připravený na možnost posezení na chodníku a vytvoření předzahrádky v zeleni před kavárnou Vltavan, restaurací U Krčina, Café Max a již zmíněnou Café Bella. Co se týká administrativy ke zřízení za-

hrádek, je Růzha připraven podat pomocnou ruku. Otázkou jsou finance. I když to tak na první pohled nevypadá, finanční náročnost celkové úpravy venkovního prostoru, kterou mají majitelé provozoven zaplatit, není malá.

Jednalo by se o úpravu záhonů umístěných v žulových obrubnicích na chodnicích, kdy každý má šířku asi čtyři metry. Návrh jak tuto zelenou část předělat, aby zbylo i dost prostoru na stolky, židle a slunečníky, je již zanesený v manuálu. Zelené keře zlatého deště a jiné vyšší rostliny by byly přesazeny více ke straně silnice, tak by vytvořily zelenou zeď a zabíraly přibližně 1,7 metru. Na zbývajícím prostoru by byla dřevěná podlaha, která by musela dorovnat svažité terén. Město má jasnou představu o estetice a vzhledu zahrádek, čehož

Časem zde možná uvidíme sezónní předzahrádku...

by se museli provozovatelé držet. „Srozumitelně nastavená pravidla jsou důležitá. Předejde se tím zbytečným dohadům,“ říká Růzha.

Na mou otázku, zda je zapotřebí vystavět zahrádky na náměstí, odpovídá: „Náměstí potřebuje žít a být prostorem pro všechny, kde máte důvod se zastavit, ne ho jen přejít, nebo objet autem. Překážky, i ty pohledné, je podle mě potřeba odstraňovat a veřejný prostor spojovat, spíše než striktně vyčleňovat zónu pro květiny nebo zónu pro auta.“

Když se ohlédneme zpět, tak ještě za dob restaurace Formanka ve Vltavanu tu venkovní posezení bylo. Nevtvořilo by se tedy něco úplně nového. Ale při poslední rekonstrukci náměstí nikoho nenapadlo myslet na budoucnost, a tak žulové truhlíky s keři a stromky momen-

tálně komplikují současný záměr, kterým by cukrárny a kavárny prokázaly službu nejen městu, ale především jeho obyvatelům i turistům. Nezbyvá než doufat, že se předzahrádek jednou dočkáme a budeme si moci dát kávu se zákuskem pod slunečníkem na náměstí T.G.M.

Mladí architekti připravují studii

A co by se mohlo v centru města v budoucnu ještě změnit? Město už v minulém volebním období navázalo spolupráci se studiem Edit! architects, které se zabývá navrhováním přívětivého veřejného prostoru a má na svém kontě třeba novou koncepci ulice Korunovačnické nebo Olšanského náměstí v Praze, kde díky jejich návrhům vznikl prostor jak pro lidi, tak pro zeleň i auta.

Stalo se před 30 lety (5)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z desátého čísla roku 1994.

Na titulní straně Sedlčanského kraje jsme mohli najít vzpomínku na Karla Kryla, písničkáře a umělce vystupujícího proti komunismu, který 3. března 1994 náhle zemřel: „Omdlel, upadl do bezvědomí při jízdě v autě s manželkou na cestě z Pasova do Mnichova a neprobral se už ani v pascovské nemocnici... Sám sebe nazýval ‚věčným rebelem‘, protože málokdy se ztotožňoval s oficiálním kurzem politiků, ba i svých někdejších přátel, a ‚exulantem‘, neboť podle něho byl exil cílevědomá práce za osvobození země, ze které jsme odešli, povětšinou nedobrovolně, ale s úmyslem přijít zpět a udělat pro to maximum.“

Starosta Prosenické Lhoty Stanislav Vybíral v rozhovoru popsal, jak došlo k opravě kapličky v Bříšejevě na návsi: „Nákladní automobil vlivem náledí naboural do kapličky a doslova ji zrušil. Osadníci a farníci slíbili, že ji opraví. A vskutku, ochotní lidé z Bříšejeva a Suchdola se do opravy, stavebně poměrně náročné, pustili a podle fotografie zachovalí i její dřívější podoba. Vyvrcholením této události bylo uspořádání slavnostního vysvěcení kapličky s církevním procesím ke kapli sv. Jana Nepomuckého nad Suchdolem, kde se konala slavnostní bohoslužba.“

Rozhovor poskytl také tehdy mladičkář devatenáctiletý Rey Koranteng, televizní moderátor, který jezdil na chalupu nedaleko Sedlčan: „Sedlčany a Sedlčansko vůbec považuji za jedno z nejhezčích míst v naší republice. Mám zdejší kraj moc rád.“ Odpověděl i na otázku jakým způsobem tráví volný čas: „Většinou pracuji deset hodin denně. Ale zbývá i čas na zábavu. Chodím na diskotéky, hraji kulečnicku a samozřejmě jezdím na chalupu.“

Za kolik jsme před 30 lety telefonovali? O výši úhrady rozhodovala především vzdálenost, vyjádřená příslušným tarifním pásmem, čas volání a délka hovoru, kterou zařízení spojuj odpočítávalo v takzvaných impulsích. Ty měly různou dobu trvání opět v závislosti na vzdálenosti účastníka hovoru. Každý impuls telefonátu stál 1,60 Kč. Uvnitř daného města se platil pouze jediný impuls za jediný hovor. V Sedlčanech zatím bez omezení času, ale počítalo se výhledově s časovým limitem 6 minut, kterým byl už leckde jeden impuls vymezen.

V černé kronice jsme se dozvěděli o požáru velína v kamenolomu Štíleček, kde předběžná škoda byla odhadnuta na 250 tisíc Kč. A rovněž o krádeži houslí v Sedlčanech v hodnotě 10 tisíc Kč.

Chovy prasat ohrožoval prasečí mor a zemědělská družstva přijala ztřeštěná opatření. Veterinář Karel Bazal k tomu doplnil: „Na Táborsku a na jižní Moravě se před časem vyskytl mor prasat u volně žijící černé zvěře. Byl k nám zavlečen z Rakouska.“

V Sedlčanech 4. března v 10:05 stál na parkovišti před Rozvojem kominik. Kupodivu se nikdo z kolemjdoucích už ani nechytl za knoflík.

-mk-

STŘÍPKY Z MINULOSTI (7)

Jakub Krčín podruhé aneb Diskuse po dvaceti letech

Tajemství rybníkářova hrobu vyřešeno? Myslím, že se historici budou přit stále, tedy minimálně do doby, než se případně najdou ostatky tohoto slavného muže.

Jiří Tywoniak a přická teorie

Tywoniak uveřejnil již v roce 1957 v Jihočeském sborníku historickém článek Torzo náhrobního kamene z Prčice s jménem Krčín. Šlo v něm více méně o námět k diskusi, jak v závěru výslovně podotkl. Místo diskuse však bylo jedno z nabízených řešení, „že totiž Jakub Krčín z Jelčan nebyl pochován v Obděnicích, nýbrž v Prčici“, přijato dvěma autory. Václavem Trachtou v článku v časopise Krásy domova z roku 1967, který se za něj postavil téměř bez výhrad a Aloisem Míkou v knize Osud slavného domu, jenž je přijal jako zcela pravděpodobné.

(Jiří Tywoniak byl český historik, archivář a vlastivědný pracovník. Ve svých publikacích a studiích se zabýval historií regionu Podblanicka a Benešovska.)

Zdeněk Stíbrál a popření předchozí teze

Až po letech se dozvěděl o této práci Zdeněk Stíbrál, znalec zejména technické stránky Krčínova díla, a vyslovil se k nabídnuté diskusi v článku, v němž obhajuje řešení opačné. V článku z roku 1973 vše naopak popírá. Píše, že epitaf Krčínův je uměleckým dílem a obděnický náhrobek prý postavili dědicové (v tomto případě dědila vše nejstarší dcera). Tím, že jej postavili, je tak údajně dokázáno, že tu Krčín pohřben byl. Stíbrál dále pokračuje, že údajně je nemyslitelné, aby náhrobek nechal postavit Krčín ještě za svého života. Že nebylo doplněno datum úmrtí je prý běžné a stává se i dnes. Navíc prý byly Krčínovy dcery ještě příliš mladé a spíše si hrály s panenkami.

Podle mého názoru se na takovéto případné opomenutí brzy přijde, počítám, že pozůstalé dcery se na náhrobek jistě párkrát podívaly. A jistě by si tohoto nedostatku všimly. Tato úvaha tedy není příliš relevantní. Navíc jeho nejstarší dcera, Anna Kateřina, ač jí v té době bylo pouhých 14 či 15 let, již byla provdaná za šlechtice ze Sedlečka, rytíře Maxmiliána Velemyšlského z Velemyšlevsi sezením na Mitrovicích. Tedy jednak měla manžela, a navíc v té době lidé dříve dospívali, dříve měli potomky a také dříve umírali. Úvaha, že Kateřina byla malé děcko tedy příliš neobstojí...

Otevření Krčínovy hrobky v Obděnicích

Zdeněk Stíbrál dále uvádí, že při opravě kostela v roce 1890 byla hrobka otevřena. Farář Šittler obdržel od patronátního úřadu povolení k prohlídce hrobky při příležitosti postavení nového oltáře. Vchod je z lodě kostela a kryl ho veliký kámen v rozích opatřený otvory pro umístění zvedacích kruhů. Kámen byl vyzvednut a umístěn ve hřbitovní zdi. Pod ním byly schody do hrobky, kde však mimo jednoho bo-

rového prkna nebylo nic nalezeno. To nasvědčuje tomu, že při některé opravě před rokem 1890 byly zde se nalézající pohřby (ostatky) odstraněny, a to nejen Krčina, ale i jeho manželky.

Nalezlo se zde pouze jedno borové prkno. To je ovšem poněkud málo...

Dále autor článku operuje s faktem, že buďto se zapomnělo ostatky do hrobky vrátit nebo že nebyly vráceny díky zákazů císaře Josefa II., jenž zakázal pohřbívání v kostelech z hygienických důvodů. Nevím, zda je možné zapomenout ně-

Náhrobní deska z Obděnic

kde jen tak kosti tak významné osobnosti. Tedy spíše je pravděpodobnější ta druhá možnost...

V roce 1944 byla v rámci oprav kostela Nanebevzetí Panny Marie v Obděnicích znovu otevřena i hrobka rožmberského regenta, ale ukázalo se, že je stále prázdná (jak by také ne). Netroufám si tvrdit, že Jakub Krčín nikdy v Obděnicích pohřben nebyl, ale důkazy pro toto tvrzení jednoduše chybí a nepomohou tomu žádné obezličky (viz výše).

Ve světle posledního bádání

V hrobce prostě ostatky slavného rybníkáře nejsou, o čemž se nedávno, tj. v roce 2023, přesvědčili tvůrci cyklu Vodní svět Jakuba Krčina pod vedením spisovatele a záhadologa Otomara Dvořáka. Použili průzkumnou sondu, neboť je hrobka stále zavřena. Tvůrce uvádí, že „V našem filmu máme i další hypotézy, podpořené nálezem úlomku zpuchřelé rakve v prázdné hrobce“.

Je otázka, zda jde o stejné borové prkno, jež

zde bylo objeveno již v roce 1890. Myslím, že ano, i v roce 1944 se zde údajně nic nenašlo. Nově by tam těžko někdo něco umístil. Takže asi ano, kousek dřeva zde prokazatelně byl a zřejmě ještě stále je. Na spojitost s Krčínem je to stále bohužel příliš málo...

Názor na pohřbení v Obděnicích

Zdeněk Stíbrál pokračuje zpochybňováním teze, že by mohl být Jakub Krčín pohřben v Prčici, protože snad v zimě zemřel u své dcery v Mitrovicích. Píše, že sestry žily na „zámku“ v Obděnicích, který měl devět pokojů a devět komor. Tudíž nikoli v Mitrovicích!

Starší panské sídlo v Obděnicích (tvrz) stávalo už na začátku třináctého století pravděpodobně v sousedství kostela Nanebevzetí Panny Marie. Mladší tvrz pochází zřejmě z poloviny patnáctého století, ale je poprvé písemně doložena až v roce 1593. Tehdy ji zakoupil právě Jakub Krčín. Nový majitel tvrz výrazně přestavěl, vznikl zde „panský dům“. Nikoli tedy zámek, jak tvrdí autor.

Torzo náhrobní desky v Prčici

19. ledna roku 1604 zřejmě pořídil Jakub Krčín svou závěť. Nejstarší Krčínova dcera (měl jich pět), Anna Kateřina, byla ustanovena jako jediná dědička rybníkářova majetku a zároveň se měla skutečně postarat o své mladší sestry.

O torzu náhrobní desky nalezené v roce 1954 v přická kostele sv. Vavřince Zdeněk Stíbrál uvádí, že je velmi pravděpodobné, že úlomek náhrobního kamene patřil Anně Kateřině, poněvadž predikát z Jelčan a Sedlčan měl jen Krčín a jeho dcery, dále že po provdání svých sester žila až do své smrti (asi v roce 1613) v Mitrovicích. Kromě toho úlomek desky má sílu jen 12 cm, tj. na náhrobní desku málo, a jedná se proto asi o desku epitafní, jež se dávala buďto dětem nebo manželkám, nebyly-li pohřbeny společně v rodinné hrobce.

Co lze vyčíst z tohoto zajímavého kusu kamene? Nápís: „...au krčzin...a z sedlčan...wpa“. Fragment byl posléze doplněn takto: „au krčzin...z jelčan a z sedlčan...dokonal život svůj v pánu...odpočívá...“

Názor Josefa Haubelta

Tomuto doplnění pro změnu oponuje historik docent Josef Haubelt. Doplněný text z náhrobku označuje za „svévolné doplnění“ a píše, že náhrobek patří Krčínově dceři Anně Kateřině. Bohužel více toho v otázce konečného odpočinku Jakuba Krčina také nenabízí.

A na závěr?

Opět jsme, jak se zdá, uvízli na mrtvém bodě. Je tu ještě malá šance, že nedávné bádání Otomara Dvořáka přinese něco nového, ale v tomto ohledu jsem spíše skeptický a v příběhu Jakuba Krčina to zřejmě žádný průlom nezpůsobí. Prostě, kde nic není ani...

Možná bude někdo v budoucnu úspěšnější, zatím ale asi více nevymyslíme.

Miroslav Fiala

KONCERTY, PLESY

■ Kamýk nad Vltavou – základní škola

14. 3. Evropský den hudby
žákouškový koncert; 16:00

■ Sedlčany – muzeum
14. 3. Živel Trio Band
koncert bratří Žakových v doprovodu Luboše Vlášky; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
14. 3. Petra Janů a kapela Amsterdam
koncert populární české zpěvačky a její doprovodné kapely; následuje autogramiáda; 19:30

19. 3. Rodinný koncert
koncert žáků ZUŠ a jejich rodinných příslušníků; 18:00

26. 3. Žalman a spol.
koncert folkové hudby kapely Žalman a spol.; 19:30

■ Kosova Hora – Sokolovna
15. 3. Ples Rady sokolů
k tanci a poslechu zahraje skupina Podřící; 19:00

■ Sedlčany – Strnadovský mlýn
16. 3. Mexické saně
hudební vystoupení a mexické tance; 18:00

■ Osečany – Na Růžku
16. 3. Hasičský ples SDH Křečovice
k poslechu a tanci hraje kapela Ešner Band; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club
16. 3. Live bands
koncert kapely Medvěď 009, Skandální Přirození a Definitivní Ententýk; 21:00
23. 3. Universe Two
zahrají DJs Werula, Štapy, Cirkuszák, Kajzi a Yavo; 21:00

■ Dublovice – hostinec Na Nový
22. 3. Oldies party
hraje DJ Sláva Bloch; 20:00

■ Počepice – Restaurace U Radešinka
23. 3. Ples přátel Počepic
k poslechu a tanci hraje kapela Ešnerky

■ Nechvalice – kult. dům

23. 3. Maškarní oldies party
maškarní pro dospělé, k poslechu a tanci hraje DJ Sláva Bloch, soutěž o nejlepší masku; 19:00

■ Vysoký Chlumeč – Sál U Kohoutů

23. 3. Maškarní bál
k tanci a poslechu hraje skupina Klasik, pořádá SDH Vysoký Chlumeč; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Výstava ZUŠ Sedlčany
výstava mladších žáků výtvarného oboru ZUŠ Sedlčany

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středověké architektury ve sklepním prostoru
Zdeněk Štoviček: Svou cestou
výstava obrazů a další tvorby Zdeňka Štovičky; do 21. 4.

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR
Ornitologie moderního umění
výstava celosvětově uznaného českého výtvarníka Jiřího Koláře

■ Krásná Hora nad Vltavou – muzeum
Česká vrcholná gotika v modelech
výstava studentů programu Architektura a stavitelství na ČVUT v Praze; do 9. 6.

■ Dublovice – radnice
16., 17. 3. Velikonoční výstava
tradiční prodejní výstava velikonočních a jarních dekorací, květin, perníků a další; 14:00

PŘEDNÁŠKY

■ Kamýk nad Vltavou – komunitní centrum v kult. domě
13. 3. Krajinou prvních Přemyslovců: S českými knížaty ze Stadie do Prahy
literárně-hudební a cestovatelův pořad; 18:00

■ Sedlčany – muzeum

20. 3. Kraj na konci středověku
přednáška archeologa Jana Viznera o Sedlčansku a okolí v době vlády Karla IV.; 18:00

26. 3. Klíčovou dírkou do legendární rožmberské hrobky a tajemné hrobky Jakuba Krčína
přednáška geofyzika, technika a archeologa Jakuba Šindeláře o nejnovějším výzkumu; 18:00

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům
21. 3. Kopta show
zábavný pořad, účinkují manželé Václav Kopta a Simona Vrbická, moderuje M. Formáčková; 19:30
23. 3. Z Kutné Hory do Sedlčan aneb Ochotnické harašení
kabaret Spolku divadelních ochotníků Sedlčany a Ochotnického spolku Tyl Kutná Hora; 18:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
23. 3. Román pro ženy
divadelní adaptace knižního bestselleru Michala Viewegha; 19:00

KINO

■ Votice
14. 3. Sladký život
česká komedie; 20:00
20. 3. Nerozlučná dvojka
animovaný dobrodružný rodinný film; 17:00
21. 3. Jeden život
životopisná historická drama; 20:00

■ Sedlčany
15. 3. A máme, co jsme chtěli
rodinné drama, komedie; 20:00

16. 3. Malíř jejího těla
historický životopisný romantický film; 20:00

17. 3. Noc s legendou: Gabriela Soukalová
dokumentární film o nejlepší české biatlonistce, následuje beseda a autogramiáda; 17:00

21. 3. Zóna zájmu
filmový klub, americké drama; 20:00

22. 3. Železni bratři
životopisná sportovní drama; 20:00

23. 3. Sucho
česko-německo-slovenské drama; 20:00

24. 3. Laputa: Nebeský zámek
animované akční dobrodružné fantasy; 15:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion
13., 15. 18., 19. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 18:30

16. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 16:00

17. 3. Veřejné bruslení
14:00–16:00

17. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 16:30

22. 3. Pohárové utkání
2 zápasy play-off; 18:00

23. 3. Pohárové utkání
finálový zápas play-off; 16:00

■ Sedlčany – autobusové nádraží
16. 3. Provodná hora
turistický pochod, trasa 12,5 km z Vlkonic do Neveklova, v Neveklově prohlídka kostela; 7:35

■ Sedlčany – Kozlovna U Komína
16. 3. Pochod krajem sedlčanských hospod
18. ročník turistického pochodu přes sedlčanské hospody, trasa 16 km, cíl v Jesenicích; 8:00

■ Počepice – areál U Radešinka
17. 3. Benefiční běh pro Valentýnku
2. ročník benefičního běhu, výtěžek bude věnován malé Valentýnce na boj se zákeřnou nemocí; 9:30

■ Sedlec-Prčice – stadion TJ Sokol
17. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice – TJ Sokol Tuchoměřice; 15:00
23. 3. Čertova podkova
52. ročník jarního pochodu, trasy 6, 13, 19, 24 a 33 km, šiškyáda a losování o špekáčky; 7:00

■ Dublovice – hřiště

17. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice – TJ Kovohutě Podlesí B; 15:00

24. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice – FK Sparta Luhy; 15:00

■ Kosova Hora – školní hřiště

22. 3. Běžecký závod pro děti
jarní překážkový běh pro děti do 15 let, pořádá sportovní klub DA-BA; 16:30

■ Kosova Hora – Sokolovna
23. 3. Beer pong
turnaj v pivním pongu

■ Sedlčany – kotlina
23. 3. #holkazavolantem day
testovací jízdy řidiček, driftování tříkolek a další doprovodný program; 9:00

■ Kosova Hora – hřiště
23. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kosova Hora – TJ Sokol Sedlec-Prčice B; 15:00

■ Sedlčany – hřiště
24. 3. Fotbalové utkání
TJ Tatrán Sedlčany – SK Chlumeč; 15:00

OSTATNÍ

■ Votice – kino
13. 3. Pletení z proutí
kurz pletení s Davidem Čížkem; 17:00

■ Sedlčany – knihovna
13., 20. 3. Hajánek
podvečerní čtení pro děti z knihy Petra Stančíka; 17:00

15. 3. Čtenář roku 2024
slavnostní předávání ocenění pro největšího čtenáře z řad těch nejmenších; 15:00

15. 3. Setkání čtenářského klubu
diskuze pro všechny o knihách, které nejvíce zaujaly; 18:00

21. 3. Růže pro Marii Š.
přehlídka mluveného slova v kategorii dospělých; 17:00

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

25. 3. V ptačí říši

výtvarná dílna pro nejmenší; 10:00

■ Sedlčany – Komunitní centrum (za farou)

15., 16. 3. Fešárna Jaro 2024

charitativní secondhandová událost na podporu Domácího hospice Křídla; 16:00–20:00, 16. 3. 9:00–12:00

■ Sedlčany – hvězdárna
15., 16., 22., 23. 3. Pozorovací program
18:00–21:00

■ Vysoký Chlumeč – knihovna městyse
16. 3. Anglické čtení a velikonoční výtvarné malování
9:00

■ Sedlčany – kult. dům
16. 3. Velký dětský karneval
30. ročník, dětská diskoteka, soutěže a hry, pořádá Klub Velká Kobra Sedlčany; 14:00

■ Hrachov – Ochrana fauny ČR
17. 3. Dětský karneval maskární pro děti s klauny Bártem a Slávou; 14:30

■ Sedlčany – muzeum
22., 23. 3. Dny řemesel v čase předvelikonočním malování a zdobení kraslic, výroba svíček, pletení pomlázek a další, hudební doprovod; 9:00

■ Sedlčany – Mrskošovna, Háječek
23. 3. Uklidme Sedlčany, uklidme Česko
úklid Sedlčan a jeho okolí, trasa z Háječku a z Mrskošovny, občerstvení pro dobrovolníky; 9:00

■ Nechvalice – kult. dům
23. 3. Dětský maskární karneval
karneval pro děti s klauny Bártem a Slávou, soutěž o nejlepší masku, hry; 14:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

Ženám přinesla kromě kytičky radost vystoupení dětí i čistě mužská kapela

NALŽOVICE Sál čerstvě znovuotevřené hospody U Kostela v neděli 10. března zaplnily ženy a dívky. Členové kulturní komise obce pro ně totiž v rámci

oslav Mezinárodního dne žen připravili sladké pohostění, kytičku i bohatý program.

„Jsem trochu nervózní, nejraději bych vystupoval

první, abych to měl za sebou,“ nechal se před svým vystoupením slyšet páťák Tomáš Houska. Obecnostvu zahrál na elektrický klavír skladbu z filmu Sám doma. Vřelý potlesk sklídila i jeho mladší sestra Zuzana po precizní ukázce sestavy sportovního aerobiku.

Na akordeon zahrál Jiří Čejda a též hudebně i zpěvem doprovodil své spolužačky Kristýnu a Sofii. „Nakonec, v naší celé republice, nám se líbí Nalžovice. Musík, skály s naší Vltavou, v srdíčku navždy nám zůstanou,“ zakončila trojice hudebně recitační cestovatelské pásmo s názvem Všude dobře, doma nejlíp.

Mohutnou převahu při-

tomných slečen a dam rozptýlila kapela KMČ v čistě mužské sestavě. „Muzikantů v naší obci máme našťastí dost,“ kvituje starostka Jana Pšeničková proměnlivé hudební těleso. „KMČ je již zavedenou značkou našich hudebníků a neznamená nic jiného, než zkratku pro výraz Kdo má čas,“ dodává s úsměvem na vysvětlenou.

Souhru trubky, bicích, kytary, akordeonu a saxofonu si přišly poslechnout i dvě zdejší rodačky Lída z Chlumu a Jarka z Nalžovic. „Chodíme na obecní akce rády a pravidelně,“ shodují se. „S programem jsme vždy spokojené, ty děti, ty jsou všechny úžasné!“

Lucie Kakosová

Pořadatelky propojily na oslavě MDŽ v Kňovicích dvě rozdílné věkové kategorie

KŇOVICE Propojení dvou rozdílných věkových kategorií, dříve narozených zdejších obyvatelek a dětí, bylo snahou Elišky Šimkové a její kamarádky Andrey Pudilové, které připravily v hospodě Na Kovárně ve spolupráci s obcí Kňovice v pátek 8. března program při příležitosti Mezinárodního dne žen.

„Jednalo se o naši premiérovou akci s Andreou s tím, že jsme chtěly připravit program ve znamení spojení dětí se starší generací,“ uvedla Eliška Šimková. „Děti máme devět a scházely jsme se s nimi každý pátek zhruba dva měsíce. Samy vyráběly dárky pro ženy, které nyní byly na oslavě. Děti vybarvovaly kytičky z překlíčky, a ze studeného porcelánu vykrájovaly a po uschnutí barvily další kytky v podobě zápchů do truhlíků. Vyráběly také ze zažehlovacích korálků sérii dárků.“

Eliška dále připomněla, že děti si také připravovaly kulisy pro divadelní představení, které

bylo součástí pátečního mezigeneračního setkání Na Kovárně. Malí účinkující se předvedli ve hře O pejskovi a kočičce, jak našli panenku, která tence plakala. „Herci“ byli předškoláci, prvňáčci a nejstarší byla žákyně třetí třídy. Režisérky Eliška a Andrea ocenily nadšení účinkujících a také přiložily ruku k dílu. Z kartonů jim vystříhaly trávu, udělaly jim mrak, sluníčko a připravily základy kulis, které si už děti dotvářely.

V sále se sešlo kolem třiceti maminek, babiček, tet a jejich kamarádek, které si ale přivedly svoje životní partnery, takže návštěvní-

ků bylo zhruba padesát. Po skončení programu následovala volná zábava při kávě, čaji a zákuscích. Až do večerních hodin poseděly i nejstarší účastnice tohoto setkání a organizátorky se zdržely ještě déle. Při skleničce vína se shodly, že si kňovické ženy takovou oslavu skutečně zasloužily.

Na otázku, jestli dvojici pořadatelek páteční program povzbudil natolik, že v budoucnu společně s dětmi připraví jeho pokračování, Eliška Šimková odpověděla: „Děti jsme se nejdříve zeptaly a nabídly jsme jim naši představu spolupráce. Děti se pro to nad-

chly a jednohlasně řekly, že by chtěly pokračovat. Velice nás to potěšilo. Společně bychom se chtěli setkávat na pravidelných schůzkách a už plánujeme dětskou diskotéku, šipkovanou, nebo plotovku, aby děti byly zapojeny do více akcí.“

Eliška Šimková to s dětmi skutečně umí, což vyplývá i z předchozího povídání, a opravdu chtěla být učitelkou. Úplně jí to nevyšlo a pracuje v sociálním odvětví, ale s dětmi ji to dodnes baví. A protože má dceru v první třídě, mohla si nyní splnit svoje přání a vede dětský kroužek.

David Myslíkovan

Děti se v rámci oslavy Mezinárodního dne žen v Kňovicích proměnily v pohádkové postavy.

Hokejový tým Tatranu v sezóně trápily výkyvy v docházce z důvodu zranění a pracovních povinností hráčů

SEDLČANY Hokejisté Tatrana postoupili v této sezóně ze své skupiny krajské soutěže do play-off ze čtvrtého místa a vypadli hned ve čtvrtfinále s týmem HC TNP Praha po výsledcích 2:8 a 0:3. Dopadli navlas stejně jako v předchozí sezóně, kdy skončili po dvou porážkách s dalším pražským mužstvem, HC Kobra B. Již delší dobu se sedlcanským hokejistům nedaří navázat na obdoby před několika lety, kdy se dostali až do finále soutěže, a dokonce pokukovali po postupu o patro výš, tedy do krajské ligy. Právě skončenou sezónu hokejového Tatrana jsme rozebrali s trenérem Karlem Pošpišilem.

Berete sezónu jako neúspěšnou, nebo byste na ní viděl také nějaká pozitiva?

Jak jsem se nad ní zamýšlel, musím říci, že jsme měli velké výkyvy v docházce. Týkalo se to nejenom tréninkových jednotek, ale také samotných zápasů. Sestava se často hodně měnila. Někdo byl zraněný, kluci mají také pracovní povinnosti, a podle toho to vypadalo. Jeden z hráčů je profesionální voják, byl čtrnáct dní na cvičení, a s tím nic udělat nemůžeme. Byl jsem rád, že jsme se do play-off dostali, ačkoliv na poslední chvíli. Myslím si ale, že jsme si to zasloužili. Bohužel jsme však nezvládli poslední zápas ve skupině s Příbramí, když jsme dostali rozhodující gól

čtrnáct vteřin před koncem utkání. My jsme ale potřebovali vyhrát už v základní hrací době, ne v prodloužení, takže jsme za nerozhodného stavu hru otevřeli a pokusili se dát vítěznou branku. Kdybychom Příbram porazili, mohli jsme dostat Nymburk, a ten by pro nás mohl být hratelnější. Sezóna tedy dopadla tak, jak vypadala podle docházky.

Koho z hráčů kádru mužstva byste vyzdvihl za výkony a přístup ke hře?

Určitě bych jmenoval Kryštofa Švagra, který hrál stabilně a byl nejlepším obráncem. Je to velký srdcař. Teď hrál i s nachlazením a měl toho plné zuby, protože jsme byli v hodně okleštěné sestavě.

V posledních dnech února vám skončila sezóna. Půjдете ještě společně na led, nebo se setkáte opět až při letní přípravě?

Budeme mít ještě posledních několik společných tréninků a potom se domluvíme, jestli se ještě budeme scházet, pokud k tomu bude prostor. Než se rozpustí led, scházet bychom se měli. Kluci také domlouvají led, aby se mohli sejít s našimi fanoušky a společně s nimi si zahrát hokej a pobavit se s nimi. V době, kdy spolu mluvíme, to ale ještě nemám potvrzené. Platí to i o případném setkání rodin hokejistů na závěrečném večírku, který by ukončil tuto naši sezónu.

David Myslikovjan

Začala vyřazovací část dlouhodobého turnaje hobby hokejistů

SEDLČANY Na zimním stadionu byla dvěma zápasy v sobotu 9. března ukončena druhá část dlouhodobého pohárového turnaje hobby hokejistů a hned o den později začala třetí, závěrečná vyřazovací fáze soutěže.

Minulý týden bylo nejdříve rozhodnuto o vítězi základní části 1. ligy, kterým se stal Rebel Sázava, a také o premiantovi ligy třetí. Tím se stala rezerva Štětkovice, a zbývalo určit vítěze ligy druhé. Mohly se jím stát dosud druhé Kňovice, ale zbývala jedna maličkost. Porazit poslední osmé Daleké Dušníky. Jednalo se o jednoznačnou záležitost? Ani náhodou.

HC Kňovice – Daleké Dušníky 4:2 (1:0, 3:2, 0:0)

Od prvního byly se hrálo především před brankou Dalekých Dušníků. Favorit mohl skórovat po úniku už po dvou minutách hry, ale zásluhou Marka Zárybnického se trefil až ve 4. minutě ranou z mezikruží.

Na obou stranách byla spousta zahozených gólových příležitostí

TJ Tatran Sedlčany – FC Velim 0:1 (0:0)

SEDLČANY V neděli 10. března přivítal Tatran v 17. kole fotbalového krajského přeboru na svém hřišti po zimní přestávce kvalitního soupeře, který se nacházel v tabulce před vzájemným duelem na třetím místě. V minulém roce s ním Sedlčanskí vybojovali doma remízu 1:1, když ke konci zápasu vyrovnával Jaroslav Repetný.

Ten nechyběl v základní sestavě ani tentokrát, ale už ve 20. minutě mu-

V závěru třetiny se začaly prosazovat i Dušníky a dá se říci, že v této části utkání si vedly velmi čestně.

Po třech minutách druhé části hry se povedla hezká akce hokejistům Dalekých Dušníků, když podél mantinelu unikl Milan Hájek a přesnou střelou mezi betony gólmána srovnal na 1:1. Po dalších šesti minutách se outsider dokonce dostal do vedení, když z místa těsně před brankovištěm skóroval Zdeněk Bumba. Hned vzápětí však kontroval Vladimír Ochtábec a pět minut před druhým klaksonem po dlouhodobém obléhání branky Dušníků dokonal obrat ve skóre Miloš Voňáčka. Poté ještě skóroval Vladimír Ochtábec a favorit si mohl alespoň trochu oddechnout.

Kňovice sice vedly 4:2, ale stále neměly nic jistého, protože Daleké Dušníky se ve třetí třetině hodně tlačily do jejich obranného pásma. V závěru utkání to ještě zkoušely v otevřené hře bez brankáře, avšak

na stavu se už nic nezměnilo. Favorit vyhrál zaslouženě, ale jeho soupeř mu dokázal hodně vzdorovat.

Kuriózní výsledek se urodil v předposledním utkání třetí ligy mezi sedlcanskými Medvědy a Rybníkáři. Padlo v něm dvacet branek, což znamená, že ve hře na třikrát patnáct minut padaly branky průměrně téměř každé dvě minuty.

Poslední výsledky druhé fáze soutěže – 1. liga: Sázava–Chlum 7:3. **2. liga:** Rumola–Votice 1:5, Kňovice – Daleké Dušníky 4:2. **3. liga:** Solopysky–Olbramovice 3:3, Medvědi–Rybníkáři 14:6, Štětkovice B – Ševci Nový Knín 6:2.

V neděli bylo zahájeno čtvrtfinále play-off a v první lize se utkala Sázava s týmem AHC Nový Knín a Zvírotice se střetly s Chludem. O jeden den později se střetla Obecnice s Křepeňnicemi a Štětkovice zkrížily hole s Příčovicí. O čtvrtfinále vyřazovací části všech tří lig budeme informovat v příštím vydání.

David Myslikovjan

sel být kvůli zranění vystřídán Vítem Pleslem. Přes dvě stě diváků vidělo spoustu zahozených brankových příležitostí na obou stranách. Rozhodčí Zbyněk Novotný rozdál celkem čtyři žluté karty. Na plac se také po vleklém a vážném zranění v 65. minutě požíval Michael Kdolský. Velim měla sice více ze hry, ale Tatran se dostával k velkým šancím, které ovšem nepřetavil ve vedoucí gól. V 68. minutě kopala Velim rohový kop, míč se dostal na kopačky Josefa Pycha, který svým nepříliš prud-

kým pokusem rozvlnil síť za zády brankáře Filipa Dřevojana a určil výsledek zápasu – 0:1.

Sestava Tatrana: F. Dřevojan – Hofman (80. J. Chlasták), L. Brotánek, Novotný, M. Krůta, Repetný (20. Plesl), Hanuš, Kouklík (65. Kdolský), Schwarz (65. V. Lípa), M. Sirotek, Sochůrek.

Tatran je po 17. kole v tabulce na devátém místě s 21 body a skórem 33:29. Další utkání hraje v sobotu 16. března od 10.15 hodin na hřišti čtrnáctého týmu v tabulce Kutné Hory.

David Štverák

Petr Bílek se začal věnovat motoristickému sportu ve svých pěti letech, jeho prvním strojem byla bugina

VOJKOV Petr Bílek z Vojkova je dvanáctiletý žák sedlcanské šesté třídy 2. ZŠ Propojení, a přestože se to zdá těžko k uvěření, dá se o něm říci, že je přes svůj nízký věk dlouholetým autocrossovým a nyní rallycrossovým jezdcem. Začínal totiž v době, kdy mu bylo pět roků.

Jeho prvním strojem byla Racer Buggy 160, pokračoval s RB 125, RB 250 a odjezdil několik sezón autocrossového Mezinárodního mistrovství ČR. Vždy se celkově umístil na prvních třech místech. Pro letošní sezónu se společně s otcem Petrem Bílkem starším rozhodli přestoupit do MMČR v rallycrossu, kdy tatínek oprášil svoji Fabii a pro Petra zakoupil závodní speciál Renault Twingo RS.

A proč Petr začínal tak brzy? To nám vysvětlila jeho maminka Tereza, která se svěřila, že jeho tatínek jezdil rallycross. Má několik mistrovských titulů na republikové úrovni i z Evropské zóny. Není

proto divu, že se malý Petr brzy potatil. Ještě než nám odpověděl na několik otázek, zeptali jsme se ma-

Tatínek Petr Bílek se svými syny, pětiletým Honzíkem a dvanáctiletým Pétou

minky, jak zvládá pomoc svým dvěma chlapům při jejich aktivitách v motoristickém sportu.

„Za ta léta už jsem si zvykla, vždyť s partnerem jsme od našich patnácti let. V první sezóně jsme jezdili s Pétou i na hobby závody, aby se toho co nejvíce naučil. Byli jsme každý ví-

kend pryč a bylo to docela náročné. Teď jsme trochu zvolnili, protože jsme přešli do rallycrossu, který má

jenom šest závodů mistrovství republiky, zatímco autocross jich měl osm. Náročné je to pro nás všechny, protože Péta má ještě malého pětiletého brášku Honzíka. Manžel připravuje auto, já musím připravit všechno s sebou, navážit, a v místech závodů trávíme celé víkendy. A potom

musím zase všechno vyložit a vyprat veškeré bláto,“ vypočítala s úsměvem Tereza a předala diktafon synovi.

Péto, vzpomeneš si na svoje úplné začátky?

Když mi bylo pět let, řekla mi mamka, že pojedeme k tátovi do firmy, a když jsme tam dorazili, táta otevřel garáž a v ní byla bugina stošedesátka. Já jsem se v ní projel a moc se mi to líbilo. Nejdříve jsme nějakou dobu trénovali a potom jeli na první závod do Humpolce. Skončil jsem tam na čtvrtém místě. Na dalším závodě v Nové Pace jsem už dojel jako druhý. Se svými začátky jsem byl tedy docela spokojený.

Kolik závodů jsi už absolvoval a kde ti nejlépe sedla trať?

Kolik bylo závodů celkem spočítané nemám, ale za mě nejlepší trať je v Přerově, ačkoliv jsem tam dal boudu (se svým strojem se Petr převrhl – pozn. red.)

Dnes už jsi zdatným

šoférem. Když jedeš s tátou v klasickém autě, není ti líto, že ještě nemůžeš řídit vůz na silnici?

Určitě bych si to už chtěl vyzkoušet. Protože to ale zatím nejde, alespoň radím mamce, co má dělat, když je za volantem (úsměv).

Máš také koutek, v němž máš vystaveny svoje trofeje?

Mám je ve svém pokojíku. Taťka má vystaveny poháry na několika místech, například ve své kanceláři.

Jak vnímají spolužáci tvoji zálibu v motorismu?

Nijak zvlášť, ale když mám nějaký úspěch, tak mi pogratulují. Minule mě dali i na nástěnku.

Chtěl bys aby tvoje budoucí povolání mělo souvislost s motorismem?

Rád bych pracoval s taškou v naší elektro firmě, ale v závodění bych chtěl pokračovat i jako dospělý.

David Myslikovjan

Kramešová si doběhla pro bronz v osobním rekordu

OHRADA/OSTRAVA Na konci února se konalo v městské hale v Ostravě Mistrovství ČR v halové atletice juniorů a dorostu. Prestižního závodu se zúčastnila i Eliška Kramešová z Ohrady.

V běhu na 400 m juniorek za-

běhla vítězně rozběh za 56,14 sekund. V následném finále se radovala z halového osobního rekordu 55,58 s a do své sbírky přidala čtvrtou medaili z republikových šampionátů – tentokrát bronzovou.

Jana Motrincová

ZEOS s. r. o. Sedlec-Prčice

Tel.: 723 279 026 (do 15 hod.)

provede práce na zakázku i s montáží

- opravy všech motorových vozidel, traktorů, zemědělských strojů, prodej náhradních dílů
- zámečnické a kovářské práce (mříže, kování, schody)
- svářečské práce v ochranné atmosféře, řezání plazmou
- prodej technických plynů, Linde technoplyn a propan butanu
- prodej motorových, převodových a hydraulických olejů
- výroba přístřešků, markýz – polykarbonát

- **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 12/24
- **Pronajmu byt v Sedlčanech 1+1, vel. 41 m².** Info na tel.: 605 960 790. 13/24
- **Prodám stavební pozemek 6km od Sedlčan.** Tel.: 777 888 518. 14/24
- **Prodám sporák Rekreatant rozměr 60-51-71 cm š-v-h,** zachovalý, plně funkční, pravý vývod, cena 1 000 Kč, dohoda možná. Dále prodám 6plátový sporák o rozměrech 106-62-77 cm š-h-v, pravý zadní a boční vývod, oprava nutná, cena dohodou, pozn. nutno vidět. Tel.: 721 381 539. 15/24
- **Pronajmu zahrádku v Sedlčanech** na Cihelném vrchu. Tel.: 736 432 016. 16/24
- **Prodám velký zachovalý kancelářský stůl (170x75x75 cm),** na levé straně 4 velké šuplíky, na pravé straně uzamykatelná

skříňka se 3 poličkami, sedé lamino. Dále jednací stůl 190x90x75 cm, sedé lamino. Foto mailem. Levně. Tel.: 608 543 848. 17/24

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštěpané.
Dovoz zdarma. Tel.: 773 770 753

Hledáme technologa

pro strojírenskou firmu v Sedlčanech. Nástup možný ihned. Podrobnosti nejlépe při osobním jednání.

Tel.: 602 666 362

Obec Nechvalice

vyhlašuje konkursní řízení na obsazení vedoucího pracovního místa

ŘEDITELE/ŘEDITELKY

príspevkové organizace

Základní škola a Mateřská škola Nechvalice, okres Příbram

Termín pro podávání přihlášek je 23. 4. 2024 do 9 hodin

Více informací na www.obecnechvalice.cz

GLOSA

Zemětras

Rovnou se přiznám, že o tom vím jen z vyprávění. V inkriminované době jsem se nacházel v Praze, kde jsem jako neobvyklý úkaz zaznamenal jen blokování provozu zemědělci, kterým jsou dvě miliardy navíc z našich daní málo.

Mám ale poměrně rozvínutou fantazii, což je v mnoha případech spíš nevýhoda. A tak si umím představit ten podivný pocit bezmoci pramenící z přítomnosti probuzené síly mohutnější než celé lidstvo. Naše domy se z bezpečného útočiště stanou náhle nebezpečnou pastí. Když se roztrhne země, nikdo nedokáže čelit bohům. Ani ti nejbohatší z nás, ani ti obklopení soukromou armádou, ani ti nejslavnější. Gejzírů lávy je jed-

no, jestli jste vlivný politik, mocný businessman nebo filmová hvězda.

Ne snad, že bych něco takového přivolával. Avšak určité memento v tom dunění a chvění spatřuji. Všichni jsme lidé. Nikdo z nás neví, kolik času mu na tomto světě zbývá. Měli bychom sami chtít žít v míru a pohodě. Sami se sebou, s nejbližším okolím, se zbytkem světa. Přitom vynakládáme neuvěřitelné úsilí, abychom se mezi sebou mordovali, bojovali spolu, ubližovali sami sobě.

Doufejme, že ten krátký zemětras nebylo škrtnutí sirkou, kterou teď Bůh drží v ruce a přemýšlí, jestli nenastal ten správný čas na další očistu v plamelech. **Bohumil Vohanka**

POZNÁMKA

I my voláme po odpovědnosti

Už mnoho let jsem hrdou sokolkou. A s mou hrdostí a pocitem příslušnosti ke spolku nezamávaly ani události posledních týdnů. Ale také my voláme po odpovědnosti a informacích.

Asi nikoho neminula informace o tom, že z účtů České obce sokolské zmizelo téměř padesát milionů. Nabízí se hned několik otázek. Jak je možné, že Hana Moučková přijala na místo své osobní asistentky někoho, kdo byl již dříve odsouzen za majetkové podvody? Jak je možné, že takovýto člověk dostal právo nakládat s finančními prostředky naší organizace? Jak je možné, že to, co vedení Sokola vydává za jednorázový sofistikovaný podvod, ve skutečnosti probíhalo zhruba tři roky? Jak to, že kontrolní komise neodhalila chybějící miliony? Jak je možné, že nikomu nepřipadlo div-

né, že člověk, který splácí exekuce, nakupuje v Pařížské ulici a žije v bytě s nájmem za více než třicet tisíc měsíčně?

Vedení ČOS nedává relevantní informace ani svým členům. Za přístup vedení organizace k novinářům se stydím. Jsem hodně zklamaná a cítím se i osobně podvedena. Kdosi obral o velký balík peněz organizací, které už čtvrt století důvěřují. A někdo mu to musel umožnit, ať už vědomě nebo svou neschopností.

Čeká nás Vsesokolský slet, na který se u nás v jednotě pilně připravujeme. Právě dnes ráno jsme si s manželem objednali zcela nové společenské sokolské oblečení. Doufám, že se v něm budeme moci posledního června hrdě postavit do sletového průvodu.

**Olga Trachtová
Hadačková**

KOMENTÁŘ

Hledám protijed

Filmová dokumentaristka a politička Olga Sommerová se v rozhovoru litostivě vyjádřila k současné politické situaci. Zaznamenal jsem upřímné rozhořčení nad šířením ubohé sprostoty a nenávisti, kdy bez servitků obviňuje současnou politickou opozici za chování ve sněmovně i jinde. Prý dokonce určitá politička působí na její zdraví tak, že jí určité zkracuje život.

Bývalo dobrým zvykem, že se vědělo, kdo je opravdu důvěryhodnou kapacitou ve svém oboru. I v menších obcích měli své kapacity, o kterých věděli, s čím za nimi mohou jít pro radu. Tradiční trojici tvořili řídicí učitel, lékař a farář. Ostatní lidé měli třeba vysoké povědomí, jak kvalitní je jejich práce, ale zejména ve vytváření názorů potřebovali poradit. Pro mne vlastně jakousi radou i ukázkou poctivé práce o lidech, kteří něco dokázali. Její drobná díla nazvaná GENUS (později GEN) představovala osobnosti všeobecně známé, ale i něčím pozoruhodné. Natočila přes 120 dokumentárních filmů, z toho

o osobnostech přes 30. Uměla dobře vyjádřit, jaké hodnoty člověka jsou podstatné, proč si někoho vážíme, proč někomu můžeme věřit.

Podnět z povzdechu Olgy Sommerové jsem asi potřeboval, asi bych jinak už dospěl do apatie, že se holt v našem národě musí zákonitě opakovat ta hrůza třídní nenávisti z doby totality. Nyní ve zvláštní umělé zašmodrchané podobě, protože tu svou „třidu“ (už ne dělnickou) si zde vypiplala úzká podnikavá společnost pro svůj prospěch. Pokud se nikdo z čestných a moudrých nechce k nějakému vysvětlování a odhalování pravdy snižovat, nedivme se pak té bídě. I v ČT má každou chvíli prostor lživá pomluva a nenávist, namísto fundovaných návrhů a argumentů. A nikdo nic nevyvrací, ono vlastně je to těžké, protože vyvracet takové jalové řeči lze těžko.

Právě takovým jedem jsem tedy i já, stejně jako Olga Sommerová, značně otráven. Kdo může, nechť poskytne účinný protijed...

Vladimír Roškot

GLOSA

Růžové snění

Bylo to tak krásné v časech hojnosti, všeobecného bezpečí a levných peněz, snít o růžové budoucnosti. V těch dobách jsem na stránkách těchto novin pravidelně mmlal a kazil sladkou chuť bezstarostnosti upozorňováním na problémy, které ani nenastaly. Že to úžasné bezpečí není samozřejmé, že levné peníze jednou můžou dojít, že se zabýváme malichernostmi a zapomínáme, na čem náš blahobyt stojí.

Události posledních let nám vrátily nohy na zem. Avšak nejspíš ne úplně, a určitě ne všem. Jsme jako Šípková Růženka, jež, zpola bdící, chce co nejdřív zase usnout,

spíš než se zcela probudit. Být vzhůru, to je jen samé mrzení. Obstarat si jídlo, šaty, střechu nad hlavou. Rozhodovat se. Dělat chyby a nést za ně důsledky. Občas se škrábnout nebo narazit koleno. Přemýšlet, jo, to někdy bolí. Oč snazší je zavrtat se zpátky do nadýcháných peřinek, zavřít oči a spokojeně snít.

O světě, kde je peněz dost a dost pro všechny. Kde se války ukončují prostě tím, že chcete mír. Kde zodpovědnost za pohodlí a osobní štěstí každého občana nese stát a vláda.

A spěte už, soudruzí! Nikoho nezajímá, jestli bratříček zavřel vrátka.

Bohumil Vohanka

ZE ZÁPISNÍKU (2)

Obyčejné kopřivy

Vždy na počátku března chodím se svými dětmi na lístky mladých kopřiv, které přidáváme do naší oblíbené balkánské polévky nebo jimi nastavujeme špenát. Vracíme se na svoje osvědčená místa podél Sedleckého potoka, sbírání tradičně probíhá tak, že já plním plátěnou tašku kopřivami a kluci zatím na potoce pouštějí a zachraňují papírové lodky. A občas se příběhovou podívat, jak mi to v tašce přibývá.

Mladé kopřivy vyrůstají do kalendářní zimy, ale mráz je opravdu nespálí. Spolehlivě je chrání silná pokrývka sešitá z uschlých stvolů loňských kopřiv a z napadaného topolového a olšového listí. Úplný patchwork.

Po většinu roku platí, že potkávat se s pálivými kopřivami je k vzteku. Teď jim ale nelze upřít, že jsou krásné. Žihané do fialova, jako bývá obloha nad západním obzorem při soumraku.

Tou fialovou barvou se dobře trefují do běhu liturgického roku. Vždyť právě v téhle době jsou i oltární obrazy v kostelích zakryté fialovým sukmem. Také tím, že silně pálí do prstů a působí tak drobnou bolest, evokují kajícínost, která je s dobou postní spojená.

Tady ovšem veškerá podobnost s nějakým flagelantstvím končí. Sbíráni kopřivových lístků na předjarně syrovém, ale už jarně provoněném vzduchu totiž nepřináší trýzeň. Ale působí – čirou radostí.

Tomáš Míka Klein

